

*Załącznik nr 1 do Uchwały nr ...
Rady Miejskiej w Dobrzyniu nad Wisłą
z dnia ...*

**GMINNY PROGRAM OPIEKI NAD
ZABYTKAMI NA LATA 2012-2015 DLA
MIASTA I GMINY DOBRZYŃ NAD
WISŁĄ**

Opracowanie:

mgr Mateusz Wrześniewski

Konsultacje merytoryczne:

mgr inż. arch. Izabela Wrześniewska

SPIS TREŚCI

<i>1. WSTĘP</i>	<i>4</i>
<i>2. PODSTAWA PRAWNA OPRACOWANIA PROGRAMU OPIEKI NAD ZABYTKAMI</i>	<i>5</i>
<i>3. PRZEDMIOT OCHRONY PRAWNEJ</i>	<i>8</i>
<i>4. FORMY OCHRONY PRAWNEJ ZABYTKÓW</i>	<i>11</i>
<i>5. UWARUNKOWANIA ZEWNĘTRZNE I WEWNĘTRZNE OCHRONY ZASOBÓW DZIEDZICTWA KULTUROWEGO</i>	<i>13</i>
<i>6. ZASOBY DZIEDZICTWA I KRAJOBRAZU KULTUROWEGO GMINY</i>	<i>33</i>
<i>7. OCENA STANU DZIEDZICTWA KULTUROWEGO GMINY - ANALIZA SWOT</i>	<i>49</i>
<i>8. ZAŁOŻENIA PROGRAMOWE GMINNEGO PROGRAMU OPIEKI NAD ZABYTKAMI</i>	<i>52</i>
<i>9. INSTRUMENTARIUM REALIZACJI GMINNEGO PROGRAMU OPIEKI NAD ZABYTKAMI</i>	<i>59</i>
<i>10. ZASADY OCENY REALIZACJI GMINNEGO PROGRAMU OPIEKI NAD ZABYTKAMI</i>	<i>60</i>
<i>11. ŹRÓDŁA FINANSOWANIA PROGRAMU OPIEKI NAD ZABYTKAMI</i>	<i>61</i>

1. WSTĘP

CEL OPRACOWANIA GMINNEGO PROGRAMU OPIEKI NAD ZABYTKAMI DLA GMINY DOBRZYŃ NAD WISŁĄ

Podstawowym, ogólnie pojętym założeniem niniejszego „Programu opieki nad zabytkami dla Miasta i Gminy Dobrzyń nad Wisłą na lata 2012 – 2015” jest ukierunkowanie polityki Samorządu Gminnego, służącej podejmowaniu planowanych działań dotyczących finansowania, inicjowania, wspierania oraz koordynowania prac z dziedziny ochrony zabytków i krajobrazu kulturowego oraz upowszechniania i promowania dziedzictwa kulturowego. Jest to uzupełniający dokument w stosunku do innych aktów planowania gminnego. Zadaniem Programu jest także organizacja działań edukacyjnych i wychowawczych wobec miejscowej społeczności. Dla realizacji powyższego założenia niezbędna jest realizacja szczegółowych celów określonych m.in. w art. 87 ust. 2 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o *ochronie zabytków i opiece nad zabytkami*, do których należą:

- włączenie problemów ochrony zabytków do systemu zadań strategicznych wynikających z koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju;
- uwzględnianie uwarunkowań ochrony zabytków, w tym krajobrazu kulturowego i dziedzictwa archeologicznego, łącznie z uwarunkowaniami ochrony przyrody i równowagi ekologicznej;
- zahamowanie procesów degradacji zabytków i doprowadzenie do poprawy stanu ich zachowania;
- wyeksponowanie poszczególnych zabytków oraz walorów krajobrazu kulturowego;
- podejmowanie działań zwiększających atrakcyjność zabytków dla potrzeb społecznych, turystycznych i edukacyjnych oraz wspieranie inicjatyw sprzyjających wzrostowi środków finansowych na opiekę nad zabytkami;

- określenie warunków współpracy z właścicielami zabytków, eliminujących sytuacje konfliktowe związane z wykorzystaniem tych zabytków;
- podejmowanie przedsięwzięć umożliwiających tworzenie miejsc pracy związanych z opieką nad zabytkami
- zapoznanie z zasobami dziedzictwa kulturowego, historią i zabytkami Gminy, w tym także rozróżnienie obiektów wpisanych do rejestru zabytków województwa i figurujących w ewidencji Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków
- wspieranie działań zmierzających do pozyskania środków finansowych na opiekę nad zabytkami
- uwzględnienie uwarunkowań ochrony zabytków przy sporządzaniu i zmianie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy.

2. PODSTAWA PRAWNA OPRACOWANIA PROGRAMU OPIEKI NAD ZABYTKAMI

Ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591 z późniejszymi zmianami)

- *art. 7 ust. 1 pkt. 9*

„Zaspakajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty należy do zadań własnych gminy. W szczególności zadania własne obejmują sprawy:

9) kultury w tym bibliotek gminnych i innych instytucji kultury oraz ochrony zabytków i opieki nad zabytkami.”

Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 162, poz. 1568 z późniejszymi zmianami)

- *art. 4*

„Ochrona zabytków polega, w szczególności, na podejmowania przez organy administracji publicznej działań mających na celu:

- 1) zapewnienie warunków prawnych, organizacyjnych i finansowych umożliwiających trwale zachowanie zabytków oraz ich zagospodarowanie i utrzymanie;
- 2) zapobieganie zagrożeniom mogącym spowodować uszczerbek dla wartości zabytków;
- 3) udaremnianie niszczenia i niewłaściwego korzystania z zabytków;
- 4) przeciwdziałanie kradzieży, zaginięciu lub nielegalnemu wywozowi zabytków za granicę;
- 5) kontrolę stanu zachowania i przeznaczenia zabytków;
- 6) uwzględnianie zadań ochronnych w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz kształtowaniu środowiska.”

- *art. 5*

„Opieka nad zabytkami sprawowana przez jego właściciela lub posiadacza polega, w szczególności, na zapewnieniu warunków:

- 1) naukowego badania i dokumentowania zabytku;
- 2) prowadzenia prac konserwatorskich, restauratorskich i robót budowlanych przy zabytku;
- 3) zabezpieczenia i utrzymania zabytku oraz jego otoczenia w jak najlepszym stanie;
- 4) korzystania z zabytku w sposób zapewniający trwale zachowanie jego wartości;
- 5) popularyzowania i upowszechniania wiedzy o zabytku oraz jego znaczeniu dla historii i kultury.”

- *art. 18 i art. 19*

zakładają obowiązek uwzględniania w strategii rozwoju gminy, w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego ochrony zabytków i opieki nad zabytkami oraz zapisów zawartych w gminnym programie opieki nad zabytkami.

- *art. 20*

studium i plany miejscowe wymagają odpowiednio zaopiniowania lub uzgodnienia przez wojewódzkiego konserwatora zabytków.

- *art. 22 ust. 4*

„Wójt (burmistrz, prezydent miasta) prowadzi gminną ewidencję zabytków w formie zbioru kart adresowych zabytków nieruchomych z terenu gminy, objętych wojewódzką ewidencją zabytków.”

- *art. 32 ust. 1 pkt. 3 i ust 2*

stanowi o przyjmowaniu przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta) zawiadomień o znalezieniu w trakcie prowadzenia robót budowlanych lub ziemnych przedmiotu, co do którego istnieje przypuszczenie, że jest on zabytkiem i zawiadomienie o tym fakcie właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków.

- *art. 33 ust. 1 i ust 2.*

stanowi o przyjmowaniu przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta) zawiadomień o przypadkowym znalezieniu przedmiotu, co do którego istnieje przypuszczenie, że jest on zabytkiem archeologicznym i zawiadomienie o tym fakcie właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków.

- *art. 71 ust. 1 i ust. 2.*

zakłada sprawowanie opieki nad zabytkami, w tym finansowanie prac konserwatorskich i budowlanych przy zabytku, do którego tytuł prawny posiada gmina i jest to zadanie własne samorządu

- *art. 81*

Organ stanowiący gminy lub powiatu ma prawo udzielania dotacji na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków, na zasadach określonych w podjętej przez ten organ uchwale.

- *art. 87*

Artykuł ten stanowi, że:

- 1) wójt (burmistrz, prezydent) sporządza na okres 4 lat gminny program opieki nad zabytkami;
- 2) gminny program opieki nad zabytkami przyjmuje rada gminy po uzyskaniu opinii wojewódzkiego konserwatora zabytków;
- 3) gminny program opieki nad zabytkami ogłaszany jest w wojewódzkim dzienniku urzędowym;
- 4) z realizacji gminnego programu opieki nad zabytkami wójt (burmistrz, prezydent) sporządza co 2 lata sprawozdanie, które przedstawia radzie gminy (miasta).

3. PRZEDMIOT OCHRONY PRAWNEJ

Przywołana na wstępie ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami stanowi podstawę prawną ochrony dziedzictwa kulturowego w Polsce i wprowadza w tej materii szereg fundamentalnych definicji i pojęć. W myśl

ustawy zabytek jest to nieruchomość lub rzecz ruchoma, ich części lub zespoły, będące dziełem człowieka lub związane z jego działalnością i stanowiące świadectwo minionej epoki bądź zdarzenia, których zachowanie leży w interesie społecznym ze względu na posiadaną wartość historyczną, artystyczną lub naukową.

Zgodnie z ustawą opiece podlegają – bez względu na stan zachowania – zabytki pogrupowane w trzech kategoriach:

Zabytki nieruchome będące w szczególności:

- krajobrazami kulturowymi,
- układami urbanistycznymi, ruralistycznymi i zespołami budowlanymi,
- dziełami architektury i budownictwa,
- dziełami budownictwa obronnego,
- obiektami techniki, a zwłaszcza kopalniami, hutami, elektrowniami i innymi zakładami przemysłowymi,
- cmentarzami,
- parkami, ogrodami i innymi formami zaprojektowanej zieleni,
- miejscami upamiętniającymi wydarzenia historyczne bądź działalność wybitnych osobistości lub instytucji.

Zabytki ruchome będące w szczególności:

- dziełami sztuk plastycznych, rzemiosła artystycznego i sztuki użytkowej,

- kolekcjami stanowiącymi zbiory przedmiotów zgromadzonych i uporządkowanych według koncepcji osób, które tworzyły te kolekcje,
- numizmatami oraz pamiątkami historycznymi, a zwłaszcza militariami, sztandarami, pieczęciami, odznakami, medalami i orderami, wytworami techniki, a zwłaszcza urządzeniami, środkami transportu oraz maszynami i narzędziami świadczącymi o kulturze materialnej, charakterystycznymi dla dawnych i nowych form gospodarki, dokumentującymi poziom nauki i rozwoju cywilizacyjnego,
- materiałami bibliotecznymi, o których mowa w art. 5 ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o bibliotekach (Dz. U. Nr 85, poz. 539, z późn. zm.)
- instrumentami muzycznymi, wytworami sztuki ludowej i rękodziela oraz innymi obiektami etnograficznymi,
- przedmiotami upamiętniającymi wydarzenia historyczne bądź działalność wybitnych osobistości lub instytucji;

Zabytki archeologiczne będące w szczególności:

- pozostałościami terenowymi pradziejowego i historycznego osadnictwa,
- cmentarzyskami,
- kurhanami,
- reliktnami działalności gospodarczej, religijnej i artystycznej.

Ponadto, zgodnie z art. 6.2. ochronie mogą podlegać nazwy geograficzne, historyczne lub tradycyjne nazwy obiektu budowlanego, placu, ulicy lub jednostki osadniczej.

4. FORMY PRAWNE OCHRONY ZABYTEKÓW

Ustawodawca wyróżnia następujące formy ochrony zabytków:

- wpis do rejestru zabytków,
- uznanie za pomnik historii,
- utworzenie parku kulturowego,
- ustalenia ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

Wpis do rejestru zabytków

Podstawą wpisu do rejestru zabytków jest decyzja administracyjna wydana przez wojewódzkiego konserwatora zabytków. Z wnioskiem o taki wpis może występować właściciel zabytku oraz użytkownik wieczysty gruntu na którym znajduje się zabytek. Również wojewódzki konserwator zabytków ma prawo wszczęcia postępowania z urzędu w sprawie wpisania zabytku nieruchomego do rejestru zabytków.

Rejestr zabytków prowadzi odpowiedni wojewódzki konserwator zabytków dla zabytków znajdujących się na terenie województwa. Do rejestru można wpisać także otoczenie oraz nazwę geograficzną, historyczną i tradycyjną zabytku nieruchomego wpisanego do rejestru zabytków. Wojewódzki konserwator zabytków może wpisać także do rejestru historyczny układ urbanistyczny lub ruralistyczny. Sprawy te reguluje *ustawa z 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami* oraz Rozporządzenie Ministra Kultury z 14 maja 2004 w sprawie prowadzenia rejestru zabytków, krajowej, wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków oraz krajowego wykazu zabytków skradzionych lub wywiezionych za granicę niezgodnie z prawem (Dz. U. Nr 124, poz. 1305).

Pomnik Historii

Terminem tym określa się zabytek nieruchomy o szczególnych wartościach materialnych i niematerialnych oraz znaczeniu dla dziedzictwa kulturowego naszego kraju. Rangę pomnika historii podkreśla fakt, że jest on ustanawiany przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej specjalnym rozporządzeniem na wniosek Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego. W treści prezydenckiego rozporządzenia wyszczególnia się cechy danego zabytku świadczące o jego najwyższej wartości, określa się precyzyjnie jego granice i zamieszcza schematyczną mapkę obiektu.

Na elitarną listę Pomników Historii mogą zostać wpisane obiekty architektoniczne, krajobrazy kulturowe, układy urbanistyczne lub ruralistyczne, zabytki techniki, obiekty budownictwa obronnego, parki i ogrody, cmentarze, miejsca pamięci najważniejszych wydarzeń lub postaci historycznych oraz stanowiska archeologiczne. W roku 2010 w całym kraju było 37 obiektów uznanych za pomnik historii.

Park kulturowy

Kolejną formą ochrony jest utworzenie parku kulturowego w celu ochrony krajobrazu kulturowego oraz zachowania wyróżniających się krajobrazowo terenów z zabytkami nieruchomymi charakterystycznymi dla miejscowej tradycji budowlanej i osadniczej. Podstawą jego utworzenia jest uchwała rady gminy, którą podejmuje się po zasięgnięciu opinii wojewódzkiego konserwatora zabytków.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego

Relacje pomiędzy ochroną zabytków a planami zagospodarowania przestrzennego są regulowane przez artykuły 18, 19 i 20 ustawy z 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Przede wszystkim art. 18 wprowadza obowiązek uwzględniania ochrony zabytków i opieki nad zabytkami przy sporządzaniu i aktualizacji koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, strategii

rozwoju województw, planów zagospodarowania przestrzennego województw, analiz i studiów z zakresu zagospodarowania przestrzennego powiatu, strategii rozwoju gmin, studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

W wymienionych koncepcjach, strategiach, analizach, planach i studiach, winno się w szczególności uwzględnić krajowy program ochrony zabytków i opieki nad zabytkami, określić rozwiązania niezbędne do zapobiegania zagrożeniom dla zabytków i zapewnić im ochronę przy realizacji inwestycji oraz przywracania zabytków do jak najlepszego stanu oraz ustalić przeznaczenie i zasady zagospodarowania terenu uwzględniające opiekę nad zabytkami. W przypadku zabytków nieruchomości wpisanych do rejestru i ich otoczenia, zabytków nieruchomości, znajdujących się w gminnej ewidencji zabytków oraz parków kulturowych, ochrona ich musi być bezwarunkowo uwzględniona w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

5. UWARUNKOWANIA ZEWNĘTRZNE I WEWNĘTRZNE OCHRONY ZASOBÓW DZIEDZICTWA KULTUROWEGO

5.1 RELACJE GMINNEGO PROGRAMU OPIEKI NAD ZABYTKAMI Z OPRACOWANIAM I WYKONANYMI NA POZIOMIE KRAJOWYM:

NARODOWA STRATEGIA ROZWOJU KULTURY NA LATA 2004 – 2013 ORAZ
UZUPEŁNIENIE STRATEGII NA LATA 2004 – 2020

Strategiczne cele polityki państwa w zakresie ochrony zabytków i opieki nad zabytkami zostały zawarte w dokumencie o nazwie Narodowa Strategia Rozwoju

Kultury na lata 2004 – 2013 (przyjętym przez Radę Ministrów w dniu 21 września 2004 r.) oraz jego uszczegółowieniu „Uzupełnienie Narodowej Strategii Rozwoju Kultury na lata 2004 – 2020” (przyjętym w 2005 r.). Są to rządowe dokumenty tworzące ramy dla nowoczesnego mecenatu państwa w sferze kultury, a przede wszystkim dla nowoczesnie pojmowanej polityki kulturalnej państwa, funkcjonującej w warunkach rynkowych, w połączeniu z perspektywami kolejnych okresów programowania Unii Europejskiej.

Głównym celem strategii jest działanie na rzecz zrównoważonego rozwoju kulturalnego regionów w Polsce.

Dokumentem służącym wdrożeniu Narodowej Strategii Rozwoju Kultury jest Narodowy Program Kultury „Ochrona Zabytków i Dziedzictwa Kulturowego na lata 2004-2013”. W programie zapisano następujące priorytety i działania:

➤ **Priorytet 1. Aktywne zarządzanie zasobem stanowiącym materialne dziedzictwo kulturowe**

Działania realizowane w ramach niniejszego priorytetu mają na celu materialną poprawę stanu zabytków, ich adaptację i rewitalizację oraz zwiększenie dostępności do nich mieszkańców, turystów i inwestorów. Realizacja działań pozwoli na zwiększenie atrakcyjności regionów, a także wykorzystanie przez nie potencjału związanego z posiadanym dziedzictwem kulturowym.

- Działanie 1.1. Budowa nowoczesnych rozwiązań organizacyjno-finansowych w sferze ochrony zabytków
- Działanie 1.2. Kompleksowa rewaloryzacja zabytków i ich adaptacja na cele kulturalne, turystyczne, edukacyjne, rekreacyjne i inne cele społeczne
- Działanie 1.3. Zwiększenie roli zabytków w rozwoju turystyki i przedsiębiorczości poprzez tworzenie zintegrowanych narodowych produktów turystycznych.

➤ **Priorytet 2. Edukacja i administracja na rzecz ochrony i zachowania dziedzictwa kulturowego**

- Działanie 2.1. Rozwój zasobów ludzkich oraz podnoszenie świadomości społecznej w sferze ochrony dziedzictwa kulturowego
- Działanie 2.2. Ochrona i zachowanie dziedzictwa kulturowego przed nielegalnym wwozem, wywozem i przewozem przez granicę.

Uzupełnienie Narodowej Strategii Rozwoju Kultury na lata 2004-2020, opracowane przez Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego w 2005 r., zawiera opis Programu Operacyjnego „Dziedzictwo kulturowe”.

Priorytet I dotyczy rewaloryzacji zabytków nieruchomych i ruchomych. Celami tego priorytetu są:

- poprawa stanu zachowania zabytków,
- zwiększanie narodowego zasobu dziedzictwa kulturowego (w tym także dziedzictwa archeologicznego),
- kompleksowa rewaloryzacja zabytków i ich adaptacja na cele inne niż kulturalne,
- zwiększenie roli zabytków i muzealiów w rozwoju turystyki i przedsiębiorczości poprzez tworzenie zintegrowanych narodowych produktów turystycznych,
- poprawa warunków instytucjonalnych, prawnych i organizacyjnych w zakresie ochrony zabytków i ich dokumentacji,

- zabezpieczenie zabytków, muzealiów i archiwaliów przed skutkami klęsk żywiołowych, kradzieżami i nielegalnym wywozem za granicę oraz na wypadek sytuacji kryzysowych i konfliktu zbrojnego.

5.2 RELACJE GMINNEGO PROGRAMU OPIEKI NAD ZABYTKAMI Z OPRACOWANIAM I WYKONANYMI NA POZIOMIE WOJEWÓDZKIM

STRATEGIA ROZWOJU WOJEWÓDZTWA KUJAWSKO-POMORSKIEGO

Obecnie obowiązująca Strategia została przyjęta uchwałą Sejmiku Województwa Kujawsko-Pomorskiego w Toruniu nr 439/2000 z dnia 20 czerwca 2000 r. i uzupełniona uchwałą nr XVIII/218/04 z dnia 16 lutego 2004 r.

Zapisy dotyczące zabytków i dziedzictwa kulturowego w ramach Wizji do roku 2010 zawarte są w Celu 8 Wykorzystanie walorów przyrodniczych i kulturowych na potrzeby turystyki. Wśród przedsięwzięć realizujących ten cel Strategia wymienia:

- utworzenie w kwietniu 2005 r. Kujawsko-Pomorskiej Organizacji Turystycznej,
- działania na rzecz zachowania materialnych elementów dziedzictwa kulturowego regionu,
- wsparcie organizacyjno-finansowe imprez turystycznych o znaczeniu regionalnym i krajowym, w tym targi, wystawy, inne oraz wydawnictw promocyjnych.

W ramach konkretnych działań wskazywanych przez twórców Strategii zwraca uwagę Działanie 2.1.2 Rewitalizacja miast i wsi regionu, która zakłada:

- rewitalizację zdegradowanych obszarów zasiedlonych dla polepszenia ich zasobów mieszkaniowych, ochrony i rewaloryzacji zasobów zabytkowych z nadaniem im nowych funkcji (np. kulturalnej, turystycznej), wywołania ożywienia społeczno-gospodarczego
- wspieranie przekształceń obszarów problemowych (np. przemysłowych, powojkowych) w kierunku aktywizacji ich potencjałów gospodarczych, społecznych i środowiskowych
- odnowę wsi, dla poprawy warunków życia i pracy, podniesienia atrakcyjności turystycznej i inwestycyjnej, zaspokojenia potrzeb społecznych i kulturalnych oraz aktywizacji społeczności wiejskich

Dalsze zapisy znaleźć można w Działaniu 2.5. Promocja dziedzictwa kulturowego, które wskazuje, że dziedzictwo kulturowe, najczęściej postrzegane jako świadectwo przeszłości, bywa znaczącym czynnikiem rozwoju w przyszłości. Zróżnicowane dziedzictwo kulturowe występujące w kujawsko-pomorskim, ze względu na unikalność niektórych jego zasobów, staje się znakiem rozpoznawczym regionu, jest czynnikiem przyciągającym do niego potoki ruchu turystycznego a więc także czynnikiem rozwoju gospodarczego.

Aby dziedzictwo kulturowe mogło być efektywnym instrumentem promocji regionu, winno mieć odpowiednią, w pełni ukazującą jego walory prezencję. W odniesieniu do zabytków architektury i urbanistyki oznacza to dobry ich stan techniczny, w odniesieniu do zabytków ruchomych odpowiednio atrakcyjnie zaaranżowane ich kolekcje, zaś - na przykład - w odniesieniu do przejawów kultury duchowej, tradycji, odpowiednie ich atrakcyjne prezentacje. W ramach działania wyróżniono następujące poddziałania:

➤ **2.5.1. Zachowanie dziedzictwa kulturowego**

Stan techniczny znacznej części zasobów dóbr kultury materialnej, zwłaszcza zabytków architektury i urbanistyki regionu kujawsko-pomorskiego jest niezadowalający, a wielu obiektów i zespołów urbanistycznych wręcz zły. Brak systematycznych działań konserwatorskich może skutkować ich bezpowrotną utratą.

Zachowanie bogatego dziedzictwa kulturowego regionu w jak najlepszym stanie i z zamiarem jego wielokierunkowego użytkowania, wymaga zróżnicowanych ze względu na bogactwo form działań konserwatorskich (remontowych, rekonstrukcyjnych, innych).

Jednym z takich działań, umożliwiającym właściwą ochronę i jednocześnie udostępnienie licznych obiektów dziedzictwa kulturowego jest ich multimedialna prezentacja przy wykorzystaniu technik informatycznych (digitalizacji). Za ich pośrednictwem liczne, unikalne eksponaty zbiorów muzealnych i bibliotecznych, mogą być bezpośrednio dostępne w celach informacyjno-edukacyjnych, promocyjnych i innych.

➤ **2.5.2. Adaptacja dziedzictwa kulturowego do współczesnych potrzeb społecznych**

Dziedzictwo kulturowe, w szczególności zaś obiekty zabytkowej architektury przeznaczone w przeszłości do określonego użytkowania, mogą, winny być adaptowane do spełniania nowych funkcji. Mogą one służyć dla ekspozycji obiektów, być wykorzystywane jako pomieszczenia prezentacji twórczości artystycznej, dla aktywności rekreacyjnej, w tym nawiązującej to tradycji historycznej itp. Tego rodzaju adaptacje przybliżą te obiekty ludziom współczesnym, ożywią je i fragmenty osiedli w których się znajdują, mogą stać się źródłem dochodów, które będzie można przeznaczać na przykład na ich należyte utrzymanie.

PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO WOJEWÓDZTWA KUJAWSKO-POMORSKIEGO

Plan zagospodarowanie przestrzennego województwa został przyjęty uchwałą Sejmiku Województwa Kujawsko - Pomorskiego nr XI/135/03 z dnia 26 czerwca 2003 r. Cele i działania Planu zawarte są w rozdziale V Polityka zagospodarowania przestrzennego województwa. W nim wyróżnić można zapisy dotyczące Gminy Dobrzyń nad Wisłą, występujące w celach operacyjnych:

➤ 3.1 Kierunki rozwoju sieci osadniczej:

Ochrona dziedzictwa kulturowego jednostek osadniczych województwa realizowana będzie przez następujące działania:

- rewaloryzację zabytkowych układów urbanistycznych o dużym znaczeniu kulturowym i historycznym,
- konserwację oraz szerokie turystyczne wykorzystanie zasobów dziedzictwa kulturowego ruin zamków.

➤ 3.3 Kierunki ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego i kulturowego

Dla podniesienia konkurencyjności i atrakcyjności regionu konieczne jest podjęcie działań prowadzących do zachowania i pełnego wykorzystania turystycznych walorów środowiska przyrodniczego i kulturowego poprzez:

- zagospodarowanie turystyczne istniejących i projektowanych zbiorników wodnych, w tym zbiornika Włocławskiego
- poprawę zagospodarowania istniejących szlaków turystycznych, szlaku wodnego rzeki Wisły przy wykorzystaniu walorów krajobrazowych i

zasobów kulturowych miast nad nią położonych oraz wykorzystanie zamków bądź ich ruin

- rozwój agroturystyki na bazie walorów przyrodniczo-krajobrazowych i kulturowych

➤ 4.1 Strefy polityki przestrzennej – strefa centralna:

W sferze ochrony i kształtowania środowiska kulturowego planuje się:

- rewaloryzację historycznych układów urbanistycznych miast (w tym Dobrzynia nad Wisłą)
- utworzenie dobrzyńskiego parku kulturowego

W sferze związanej z gospodarką turystyczną postuluje się:

- zagospodarowanie szlaku wodnego Wisły przy wykorzystaniu walorów krajobrazowych i zasobów kulturowych miast nad nią położonych (w tym Dobrzynia nad Wisłą)

Dodatkowo w rozdziale 5.2 Propozycje zadań ponadlokalnych realizujących cele publiczne w tabeli zadań jeszcze raz podkreślono konieczność rewaloryzacji historycznych układów urbanistycznych.

PROGRAM OPIEKI NAD ZABYTKAMI WOJEWÓDZTWA KUJAWSKO-POMORSKIEGO NA LATA 2009 - 2012

Program opieki nad zabytkami województwa kujawsko-pomorskiego został przyjęty przez Sejmik Województwa Kujawsko-Pomorskiego uchwałą nr XXV/496/08

z dnia 8 września 2008 r. Jako najważniejsze elementy w zakresie ochrony dziedzictwa kulturowego program wojewódzki wskazuje poniższe działania:

➤ **Rozdział 10.2 Działania wynikające z ustawy o ochronie zabytków i zabytkami:**

- wspieranie i koordynacja działań związanych z tworzeniem gminnej ewidencji zabytków (w związku ze zmianą rozporządzenia zapis o korzystaniu z programu GEZ jest nieaktualny)
- podjęcie działań, w tym zapewnienie środków finansowych, celem intensyfikacji procesu wpisywania indywidualnych obiektów zabytkowych do rejestru zabytków – zwłaszcza będących własnością skarbu państwa oraz jednostek samorządu terytorialnego,
- podjęcie działań, w tym zapewnienie środków finansowych, zmierzających do zachęcenia osób prywatnych do wpisywania do rejestru zabytków obiektów historycznych, których są właścicielami,
- monitorowanie stanu zachowania zabytków,
- w związku z podjęciem przez Sejmik Województwa Kujawsko-Pomorskiego uchwały nr VII/91/07 z dnia 23 kwietnia 2007 r. w sprawie przystąpienia do sporządzania zmiany planu zagospodarowania przestrzennego województwa kujawsko-pomorskiego zaleca się bezwzględne uwzględnienie w opracowaniu elementów związanych z obszarową ochroną dziedzictwa kulturowego, w tym:
 - rozpoznanie i zrewidowanie stanu faktycznego istniejących obszarów i stref ochrony konserwatorskiej,
 - zwiększenie ilości obszarów chronionych w ramach stref ochrony konserwatorskiej zwłaszcza w odniesieniu do obiektów i

zespołów leżących poza obszarami miejskimi,

- przygotowanie ściśle określonych stref ochrony konserwatorskiej oraz stref ekspozycji obiektów, jako wytyczne do MPZP,
- uwzględnienie ustaleń i propozycji zawartych w niniejszym opracowaniu, a zwłaszcza proponowanych parków kulturowych i innych obszarów chronionych

➤ **Rozdział 10.3 Pozaustawowe działania mające na celu ochronę zabytków** (zgodne z zapisami Strategii Rozwoju Województwa Kujawsko-Pomorskiego):

- określenie jednolitych kryteriów przyznawania środków finansowych przeznaczonych na prace konserwatorskie, rewitalizację obszarową i inne działania mające na celu ochronę i promocję dziedzictwa kulturowego (w tym badania konserwatorskie i architektoniczne oraz sporządzanie dokumentacji konserwatorskiej).
- stworzenie mechanizmów zachęcających do podejmowania prac konserwatorskich i działań rewitalizacyjnych przy obiektach i obszarach zabytkowych
- wprowadzenie bezwzględnego wymogu prowadzenia nadzoru archeologicznego w trakcie budowy infrastruktury drogowej, finansowanej ze środków pochodzących z Regionalnego Programu Operacyjnego oraz innych źródeł przekazywanych gminom przez samorząd wojewódzki.
- opracowanie i wdrażanie do realizacji programu pod roboczym tytułem „Kujawsko-pomorskie muzeum otwarte”, polegającego na digitalizacji najcenniejszych zabytków ruchomych będących w posiadaniu muzeów,

archiwów, bibliotek i innych instytucji na terenie województwa i prezentowaniu ich za pomocą sieci www w postaci wirtualnych galerii.

- stworzenie pilotażowego programu adresowanego do gmin, mającego na celu utworzenie w oparciu o istniejące struktury (m. in. gminne ośrodki kultury, izby regionalne w szkołach ponadpodstawowych itp.) ośrodków gromadzących i popularyzujących (wystawy, strony www) informacje historyczne, materiały ikonograficzne, rejestrujących wartości niematerialne i inne materiały związane z dziedzictwem kulturowym na poziomie gmin, w celu podniesienia świadomości społeczności lokalnych, upowszechniania wiedzy, ułatwień w dostępie do informacji oraz kształtowania tożsamości regionalnej. Docelowo: stworzenie na podstawie doświadczeń z programu pilotażowego metody mogącej stać się standardowym postępowaniem w zakładaniu tego typu ośrodków w gminach województwa.
- organizacja pod patronatem Marszałka wieloetapowego konkursu (etap gminny, etap powiatowy, etap wojewódzki) drużynowego szkół na temat wiedzy o dziedzictwie kulturowym i ochronie zabytków regionu – konkurs organizowany dla szkół poszczególnych szczebli – podstawowych, gimnazjów, liceów.

➤ **Rozdział 12. Podsumowanie**

Znalazły się tu zadania poprawiające efektywność działań związanych z ochroną dziedzictwa kulturowego. Zwrócono tam uwagę na:

- stworzenie mechanizmów i struktury, której zadaniem będzie stały monitoring wybranej grupy zabytków i środowiska kulturowego, przynajmniej w zakresie przyjętych priorytetów.

- prowadzenie działań integrujących jednostki odpowiedzialne za ochronę zabytków i opiekę nad zabytkami z jednostkami odpowiedzialnymi za rozwój regionalny w zakresie między innymi tworzenia mechanizmów i procedur tworzenia oraz uzgadniania dokumentów dotyczących ochrony środowiska przyrodniczego, synchronizowanych z zadaniami ochrony zabytków i krajobrazu kulturowego. Należy podjąć kroki w celu eliminacji działań dublujących się.
- opracowywanie planów rewaloryzacji obiektów i obszarów kulturowych z włączaniem atrakcyjnych mechanizmów wsparcia.
- stworzenie mechanizmów finansowego wsparcia dla właścicieli i Użytkowników obiektów zabytkowych, które poza zwiększeniem efektywności działań przy zabytkach wzmocniłyby także możliwość egzekucji działań konserwatorskich przy zabytku.
- prowadzenie działań promocyjnych i szkoleniowych dla właścicieli i Użytkowników obiektów zabytkowych w zakresie nie tylko możliwości ubiegania się o wsparcia finansowe, ale – co równie ważne – w zakresie profilaktyki i konserwacji oraz zaznajamiania z obowiązującymi przepisami prawa.
- jednym z ważniejszych zadań, lecz niestety ciągle traktowanym marginalnie, jest stworzenie systemu szkoleń i popularyzacji z zakresu opieki nad zabytkami i historii regionu. Działania te w okresie długofalowym w sposób niepodlegający dyskusji podnoszą poziom świadomości lokalnej i regionalnej.

5.3 RELACJE GMINNEGO PROGRAMU OPIEKI NAD ZABYTKAMI Z OPRACOWANIAM I WYKONANYMI NA POZIOMIE POWIATU

STRATEGIA ROZWOJU SPOŁECZNO-GOSPODARCZEGO POWIATU LIPNOWSKIEGO NA LATA 2006-2016

Strategia rozwoju powiatu lipnowskiego nie posiada zbyt wielu odniesień do ochrony dziedzictwa kulturowego, pewne elementy można znaleźć jedynie w Strategicznym obszarze działań (4) – Środowisko przyrodnicze i kulturowe. Należą do nich:

➤ Cel operacyjny 4.2 Kształtowanie i promocja dziedzictwa kulturowego

W ramach celu wyróżniono zespół przedsięwzięć 4.2.1 Zachowanie dziedzictwa kulturowego, który kładzie nacisk na:

- Działania na rzecz odnowy i zachowania dobrego stanu technicznego zabytków architektury i urbanistyki
- Podejmowanie działań zmierzających do atrakcyjnej prezentacji przejawów kultury duchowej, tradycji
- Podejmowanie działań informacyjno-edukacyjnych, promocyjnych i innych zmierzających do zachowania dziedzictwa kulturowego
- Kształtowanie i promocja nowych wydarzeń kulturalnych w powiecie
- Podejmowanie działań zmierzających do adaptacji obiektów zabytkowej architektury do spełniania nowych funkcji np. prezentacje twórczości artystycznej, ekspozycja obiektów

Wzmiankowane są też dwa inne cele operacyjne, które jedna w treści Strategii nie są dokładniej rozwinięte, a ich realizacja wchodzi bardziej w skład działań związanych z rozwojem obszarów wiejskich:

- **Cel operacyjny 5.1 Kształtowanie oferty turystycznej powiatu**
- **Cel operacyjny 6.2 Kształtowanie środowiska kulturowego**

POWIATOWY PROGRAM OPIEKI NAD ZABYTKAMI POWIATU LIPNOWSKIEGO

Na rok 2012 powiat lipnowski nie posiada opracowanego Powiatowego Programu Opieki nad Zabytkami.

5.4 RELACJE GMINNEGO PROGRAMU OPIEKI NAD ZABYTKAMI Z OPRACOWANIAM WYKONANYMI NA POZIOMIE GMINY

STRATEGIA ROZWOJU MIASTA I GMINY DOBRZYŃ NAD WISŁĄ

W strategii rozwoju Gminy tematyka ochrony dziedzictwa kulturowego poruszana jest bardzo ogólnikowo. Harmonogram działań z tego zakresu opiera się na analizie przyczynowo-skutkowej wyznaczonych wcześniej problemów i zawarty jest w ramach celu Dobrze wykorzystanie walorów turystycznych Gminy. W jego skład wchodzi następujące, nieoparte konkretnymi ustaleniami działania:

- Zagospodarowane formami rekreacyjnymi jeziora,

- Zagospodarowany pod względem turystycznym zalew Włocławski,
- Wytyczenie i oznakowanie oraz uporządkowanie szlaków turystycznych,
- Wyeksponowanie pomników przyrody oraz zabytków historycznych,
- Budowa wielofunkcyjnego ośrodka sportów wodnych i rekreacji.

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA I GMINY DOBRZYŃ NAD WISŁĄ

Zapisy studium w wyczerpujący sposób przedstawiają tematykę ochrony konserwatorskiej obiektów zabytkowych. Poruszana jest ona w następujących rozdziałach dokumentu:

➤ **Rozdział 5.3. Obszary, obiekty i zasady ochrony krajobrazu kulturowego.**

Studium zwraca uwagę, iż rozwijające się od lat osadnictwo na obszarze Miasta i Gminy spowodowało głębokie zmiany w pierwotnym krajobrazie. Przede wszystkim rozwój osadnictwa wiejskiego przekształcił pierwotne środowisko nadając mu wyraźne cechy antropogeniczne. Istniejące elementy przyrodnicze, pola uprawne, tereny zabudowane oraz towarzysząca im infrastruktura komunikacyjna tworzą charakterystyczny krajobraz kulturowy. Dominuje on na większości obszaru Miasta i Gminy. Wyjątek stanowi dolina rzeki Wisły ze Zbiornikiem Włocławskim oraz jeziora z terenami otaczającymi, tworzące przyrodniczą dominantę krajobrazową.

Ochrona krajobrazu kulturowego podlega zasadom ochrony na podstawie ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, w których

określane są zasady ochrony terenów wartościowych krajobrazowo. W związku z powyższym w studium wskazane są tereny do opracowania miejscowych planów, dla których wymagane jest sformułowanie powyższych zasad. Tereny te wymienione są w rozdziale „obszary, dla których zamierza się sporządzić miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego ze względu na uwarunkowania lokalne”.

➤ **Rozdział 6.1. Zasady ochrony obiektów, stref i stanowisk archeologicznych wpisanych do rejestru zabytków (wymienionych w tabeli 25) .**

Zasady ochrony obiektów i stref

Obowiązuje:

- trwale zachowanie historycznej formy architektonicznej i substancji budowlanej obiektu wpisanego do rejestru,
- utrzymanie (ewentualnie rewaloryzacja) otoczenia obiektu zabytkowego zgodnie z historycznym zagospodarowaniem,
- opracowanie rozwiązań inwestycyjnych na podstawie zaleceń konserwatorskich, zgodnie z odpowiednimi przepisami szczególnymi (art. 36 ust. 1 pkt. 1-6, pkt. 8-11 Ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami),
- ochrona konserwatorska stref ochrony ekspozycji zabytków nieruchomych wpisanych do rejestru zabytków wyznaczonych na rysunku studium. W obrębie do w/w strefy o szczególnej wartości otwartego krajobrazu kulturowego, obowiązuje zakaz wznoszenia wysokich obiektów kubaturowych i przysłon zieleni wysokiej.

Zasady ochrony stanowisk archeologicznych

Obowiązuje:

- zakaz wszelkiej działalności związanej z pracami ziemnymi, poza badaniami archeologicznymi oraz pracami zabezpieczającymi tych stanowisk,
- zachowanie istniejącego układu topograficznego,
- pozwolenie wojewódzkiego konserwatora zabytków na wszelkie działania w obrębie tych stanowisk, zgodnie z odpowiednimi przepisami szczególnymi (art. 36 ust. 1 pkt. 5, ust. 4 i 6 Ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami).

➤ Rozdział 6.2. Kierunki kształtowania polityki przestrzennej w zakresie dziedzictwa kulturowego

1. Zasady ochrony i zagospodarowania zewidencjonowanych historycznych układów przestrzennych - strefa ochrony konserwatorskiej założenia urbanistycznego miasta Dobrzyń nad Wisłą wraz ze strefą ochrony ekspozycji

Obowiązuje:

- trwałe zachowanie i rewaloryzacja historycznego układu przestrzennego we wszystkich jego elementach,
- usunięcie lub przebudowa obiektów kolidujących z historycznym

układem i lokalną architekturą,

- dostosowanie nowych obiektów do historycznej kompozycji przestrzennej i historycznej architektury,
- opracowanie rozwiązań inwestycyjnych na podstawie zaleceń konserwatorskich, zgodnie z odpowiednimi przepisami szczególnymi dot. ochrony zabytków,
- ochrona konserwatorska strefy ochrony ekspozycji założenia urbanistycznego wyznaczonej na rysunku studium. W obrębie w/w strefy o szczególnej wartości otwartego krajobrazu kulturowego, obowiązuje zakaz wznoszenia wysokich obiektów kubaturowych i przysłon zieleni wysokiej.

2. Zasady ochrony i utrzymania zewidencjonowanych zabytków architektury i budownictwa o lokalnych walorach zabytkowych – obiekty figurujące w gminnej ewidencji zabytków / wojewódzkiej ewidencji zabytków (wymienionych w tabeli nr 26).

Obowiązuje:

- utrzymanie historycznej formy architektonicznej obiektu (gabaryty, forma dachu i rodzaj pokrycia, kompozycja i wystrój elewacji, forma stolarki okiennej i drzwiowej),
- zapewnienie zachowania walorów funkcjonalnych i użytkowych obiektu,
- zagospodarowanie na nowe funkcje przy utrzymaniu walorów zabytkowych,

- opracowanie dokumentacji konserwatorskiej obiektu w przypadku jego rozbiórki,
- współpraca z wojewódzkim konserwatorem zabytków zgodnie z odpowiednimi przepisami szczególnymi dot. ochrony zabytków.

3. Zasady ochrony stanowisk archeologicznych - strefa ochrony konserwatorskiej zewidencjonowanych stanowisk archeologicznych (wymienionych w tabeli nr 27 i 27a)

Obowiązuje:

- w przypadku prowadzenia inwestycji w obrębie tych stanowisk archeologicznych istnieje konieczność zapewnienia inwestorskiego nadzoru archeologicznego lub wyprzedzających badań wykopaliskowych, zgodnie z odpowiednimi przepisami szczególnymi dot. ochrony zabytków.
- ww. nadzór i badania wymagają uprzedniego uzyskania pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków w formie decyzji administracyjnej, zgodnie z odpowiednimi przepisami szczególnymi dot. ochrony zabytków.
- w przypadku odkrycia na terenie objętym sporządzeniem niniejszego planu, w trakcie prac ziemnych nieujawnionych reliktyw kultury materialnej, należy wstrzymać prace, a teren winien być udostępniony do inwestorskich badań archeologicznych, zgodnie z odpowiednimi przepisami szczególnymi dot. ochrony zabytków.

- ochronę stanowisk archeologicznych wymienionych w tabeli 27 i 27a, przedstawionych na mapie studium, w obrębie których dla wszelkiej działalności inwestycyjnej muszą być ustalone warunki ochrony konserwatorskiej, a wszelkie prace ziemne prowadzone mogą być jedynie pod nadzorem archeologicznym; w razie stwierdzenia reliktyw kultury materialnej teren powinien być udostępniony do inwestorskich badań archeologicznych.

➤ **Rozdział 6.3. Obszary, obiekty i zasady ochrony dóbr kultury współczesnej.**

Ochrona dóbr kultury współczesnej jako element krajobrazu kulturowego podlega zasadom ochrony na podstawie ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, w których określone są zasady ochrony budynków, zespołów budynków, terenów wartościowych krajobrazowo. W związku z powyższym w studium wskazane są tereny do opracowania miejscowych planów, dla których wymagane jest sformułowanie powyższych zasad. Tereny te wymienione są w rozdziale „obszary, dla których zamierza się sporządzić miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego ze względu na uwarunkowania lokalne”.

Ustalenie ochrony dla tych części Miasta i Gminy powinno dotyczyć głównie sposobu rozplanowania nowej zabudowy w nawiązaniu do istniejących, wartościowych układów urbanistycznych oraz zasad i standardów kształtowania zabudowy w harmonii charakterem i stylistyką architektoniczną obiektów.

Zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy uwzględnia się ochronę zabytków nieruchomych wpisanych do

rejestr, zabytków znajdujących się w gminnej ewidencji zabytków oraz parków kulturowych.

Ponadto w studium uwzględnia się strefy ochrony konserwatorskiej dla obszarów, na których obowiązują zakazy i nakazy mające na celu ochronę znajdujących się w tym obszarze zabytków, a które szczegółowo określone są ustaleniami miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Ochrona dóbr kultury współczesnej jako element krajobrazu kulturowego podlega zasadom ochrony na podstawie ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

6. ZASOBY DZIEDZICTWA I KRAJOBRAZU KULTUROWEGO GMINY DOBRZYŃ NAD WISŁĄ

6.1 CHARAKTERYSTYKA GMINY DOBRZYŃ NAD WISŁĄ

Miasto i Gmina Dobrzyń nad Wisłą położona jest w środkowo - wschodniej części województwa kujawsko - pomorskiego. Pod względem administracyjnym należy do powiatu ziemskiego lipnowskiego. Jest ona jedną z 34 gmin miejsko-wielkich na terenie województwa kujawsko-pomorskiego i jedną z dwóch na terenie powiatu lipnowskiego.

Gmina zajmuje powierzchnię 115,4 km², z czego 5,5 km² zajmuje miasto, pozostałe 109,9 km² to obszary wiejskie. Pod względem administracyjnym wydzielono tu 25 jednostek sołectkich oraz 31 miejscowości.

Gmina położona jest na środkowo - wschodnim krańcu województwa kujawsko-pomorskiego stąd ze wschodu graniczy z gminą Brudzeń Duży należącą do województwa mazowieckiego (powiat płocki). Ponadto Gmina graniczy:

- z północnego-wschodu z gminą Tłuchowo,
- z północnego-zachodu z gminą Wielgie,
- z zachodu z gminą Fabianki,
- od południa, poprzez Zbiornik Włocławski, z gminą Włocławek,
- niewielki fragment południowo-zachodniej granicy przylega do terenów miasta Włocławek.

Gminę i Miasto Dobrzyń n/Wisłą według danych na koniec 2007r. zamieszkują 7922 osoby, z czego w samym mieście 2257 osób (co stanowi około 28,5 %), pozostałe 5665 osób przypada na tereny wiejskie. Średnia gęstość zaludnienia wynosi 69 osób/km², z czego na terenie miasta gęstość zaludnienia wynosi 410 osób/km², a na terenach wiejskich 52 osoby/km².

Przez teren Gminy przebiegają trzy drogi publiczne kategorii wojewódzkiej: 541 Sierpc-Tłuchowo-Dobrzyń (klasy Z - zbiorcza), 558 Lipno-Dyblin (klasy Z - zbiorcza), 562 Szpetal Górny-Płock (klasy G - główna). Charakterystyczne jest jej położenie nad stanowiącym fragment wiślańskiej drogi wodnej Zbiornikiem Włocławskim, największym pod względem powierzchni i drugim, co do objętości sztucznym zbiornikiem w Polsce.

Pod względem fizyczno-geograficznym Gmina położona jest w obrębie Mezoregionu Pojezierze Dobrzyńskie, będącego częścią makroregionu Pojezierze Chełmińsko-Dobrzyńskie (J. Kondracki). Południowy niewielki fragment Gminy obejmuje mezoregion Kotlina Płocka, będąca częścią makroregionu Pradoliny Toruńsko-Eberswaldzkiej (J. Kondracki, J. Ostrowski). Pod względem geomorfologicznym obszar Gminy w znacznej części położony jest na wysoczyźnie morenowej ukształtowanej w wyniku zlodowacenia Wisły i zbudowanej głównie z utworów gliniastych.

Na terenie Gminy występują rzeki: Kamieniczka (w obrębach: Kamienica,

Michałow, Lenie Wielkie, Mokowo, Płomiany), Wierzniczka (w obrębach: Bachorzewo, Zbyszewo, Stróżewo, Wierznica, Płomiany, Mokowo, Kochoń, Mokówko), Zjawianka (w obrębach: Głowczyn, Wierznica, Dyblin), Bętlewianka (w obrębach: Krępa, Krojczyn, Szpiegowo, Kisielewo), Święty Strumień (w obrębach: Krojczyn, Krępa) oraz jeziora: Chalińskie (w obrębie Mokowo i Chalin) oraz Lenie Wielkie (w obrębie Lenie Wielkie).

Na terenie Gminy brak jest obszarów objętych ochroną, nie utworzono tu parku krajobrazowego, obszaru chronionego krajobrazu, rezerwatu przyrody. Znajduje się tu jeden pomnik przyrody. Jest to dąb szypułkowy, znajdujący się w miejscowości Krojczyn, którego obwód wynosi 415 cm a wysokość 31 m. Cenne ze względów przyrodniczych są również: aleja lipowa w Szpiegowie, starodrzew w otoczeniu kościoła w Grochowalsku i Mokowie oraz przy klasztorze w Dobrzymiu. Na prawną ochronę ze względów na wysokie walory krajobrazowe i przyrodnicze zasługuje strefa krawędziowa wysoczyzny morenowej wraz z terenami w obrębie dna doliny Wisły oraz pasem wysoczyzny w sąsiedztwie krawędzi.

Najważniejszymi elementami środowiska przyrodniczego decydującymi o potencjale wypoczynkowym Gminy są: szata roślinna, sieć wodna i rzeźba terenu. Obszar Gminy Dobrzyń nad Wisłą jest bardzo urozmaicony ze względu na występowanie powyższych walorów. Są to przede wszystkim walory środowiska przyrodniczego i walory kulturowe, dostępne na terenie Gminy i odznaczające się atrakcyjnością. Atrakcyjność kulturowa Miasta i Gminy Dobrzyń nad Wisłą wiąże się zarówno z bogatą historią tego obszaru, jak i z połączenia relikwów architektury z interesującym krajobrazem.

Duże znaczenie dla rozwoju turystyki stanowi rzeka Wisła (Zbiornik Włocławski) oraz rzeźba terenu w szczególności w pasie nadbrzeżnym zalewu, a także jeziora i cieki położone na terenie Gminy. Gmina posiada możliwość tworzenia różnego rodzaju produktów turystycznych w oparciu o te elementy środowiska przyrodniczego, jednak mogą one być w pełni wykorzystane tylko w powiązaniu z odpowiednim zagospodarowaniem turystycznym.

Położenie Gminy Dobrzyń nad Wisłą na tle powiatu lipnowskiego

6.2 RYS HISTORYCZNY DOBRZYŃ NAD WISŁĄ

Gmina Dobrzyń nad Wisłą położona jest w obrębie historycznego regionu Ziemi Dobrzyńskiej zajmującej międzyrzecze Wisły, Drwęcy i Skrwy, pomiędzy Mazowszem i Ziemią Chełmińską od wschodu i Kujawami od zachodu. Stolicą ziemi był Dobrzyń nad Wisłą, od którego ziemia wzięła nazwę. Kasztelan był pierwszym rodzajem urzędnika. Ziemia Dobrzyńska na trwałe znalazła się w obrębie Państwa Polskiego prawdopodobnie w 2 poł. X w., wchodząc w skład prowincji mazowieckiej. W XI w. w jej obrębie występowało kilka grodów, w tym wymieniony w tzw. falsyfikacie mogileńskim z 1065 r. gród w Dobrzyniu.

Po podziale dzielnicowym obszar obecnej Gminy wraz z całym terytorium Ziemi Dobrzyńskiej, Mazowszem, Kujawami i Ziemią Chełmińską znalazł się w obrębie dzielnicy mazowieckiej Bolesława Kędzierzawego, przejętej następnie przez jego syna Leszka, a po jego śmierci kolejno przez Kazimierza Sprawiedliwego i Konrada Mazowieckiego. W 2 poł. XII i na przełomie XII/XIII w. Ziemia Dobrzyńska podlegała licznym najazdom Prusów zajmujących wówczas Ziemię Chełmińską. Prawdopodobnie ok. 1228 r. Konrad Mazowiecki osadził w Dobrzyniu zakon rycerski tzw. Dobrzyńców (Braci Dobrzyńskich), który następnie połączył się z Krzyżakami. Krzyżakom lub Dobrzyńcom przypisuje się lokowanie w Dobrzyniu miasta, o czym może świadczyć określenie Dobrzynia w zapisach z 1235 r. jako „civitas”. W 1248 r. Ziemia Dobrzyńska została włączona do dzielnicy kujawskiej. Sytuacja taka trwała do 1288 r., kiedy wyodrębnione zostało samodzielne księstwo dobrzyńskie. W XIII w. Ziemia Dobrzyńska podzielona była na kasztelanie: słońską, kikolską, dobrzyńską i rypińską. Kasztelania dobrzyńska obejmowała centralną i południowo-wschodnią część międzyrzecza. W drugiej ćwierci XIV w. zmalało znaczenie Dobrzynia na rzecz Bobrownik z zamkiem, w którym przechowywano księgi sądowe (tzw. bobrownickie). Zamek w Bobrownikach był budowany pierwotnie przez Krzyżaków a następnie przez księcia Władysława syna Siemowita. Od połowy XIV w. stanowił on siedzibę kolejnych właścicieli i zarządców Ziemi Dobrzyńskiej.

Panorama Góry Zamkowej wg rysunku Jana Olszewskiego z 1904 roku

W latach 1329-1343 Ziemia Dobrzyńska ponownie znajdowała się w rękach krzyżackich. Nadanie w lenno w 1379 r. Ziemi Dobrzyńskiej Władysławowi Polczykowi doprowadziło w konsekwencji do zastawienia jej Krzyżakom w 1392 r. za sumę 50 000 florenów. Wykupienie jej przez Polskę nastąpiło dopiero w 1404 r. Jednak już w latach 1409 - 1411 stała się ona miejscem tzw. „wielkiej wojny” polsko-krzyżackiej. W tym okresie, w 1409 r. Krzyżacy spalili drewniany zamek w Dobrzyniu. Do Polski Ziemia Dobrzyńska powróciła dopiero po bitwie grunwaldzkiej.

W wieku XV i w następnych stuleciach Ziemia Dobrzyńska stanowiła wyodrębnioną jednostkę administracyjną równorzędną województwu obejmującą trzy powiaty sądowe: dobrzyński, lipnowski i rypiński. W zakresie administracji kościelnej obszar Gminy Dobrzyń nad Wisłą należał do dekanatu dobrzyńskiego, archidiakonatu dobrzyńskiego diecezji płockiej, z trzema parafiami: Dobrzyniu, Mokowie i Grochowsku.

Pierwszy kościół na terenie obecnej Gminy wystawiony był w Dobrzyniu (wzmiankowany w 1228 r.), drugi związany bezpośrednio z klasztorem Franciszkanów osiadłych tu w 1297 r. powstał na przełomie XIV/XV w., kościół w Mokowie powstał w 2 poł. XIII w., natomiast brak informacji o pierwszym kościele w Grochowsku poza wzmiankowaniem parafii w 1506 r. Spośród innych wyznań na terenie obecnej Gminy Dobrzyń nad Wisłą na uwagę zasługują jedynie Żydzi, którzy w 1557 r. otrzymali od starosty grunt w Dobrzyniu na cmentarz. W 1765 r. na terenie Ziemi Dobrzyńskiej istniały cztery gminy żydowskie (kahaly): w Dobrzyniu, Kikole, Radzikach Wielkich i Lipnie. Natomiast jeszcze przed potopem szwedzkim w Dobrzyniu istniała „kolonia szkocka”.

Wiek XV do poł. XVI to okres gospodarczego rozwoju miasta Dobrzynia. W 1519 r. król Zygmunt Stary odnowił prawa miejskie Dobrzynia na prawie Chełmińskim, poparte następnie przywilejami królewskimi (m.in. z lat 1580, 1587, 1649). Na mocy przywileju z 1519 r. w mieście odbywały się trzy jarmarki roczne i targi tygodniowe we wtorki. Słabo natomiast Dobrzyń wykorzystał swe nadwiślańskie położenie. W rejestrach komory celnej wrocławskiej z lat 1537 - 1576 wymienionych jest jedynie czterech mieszczan dobrzyńskich, którzy zajmowali się spławem zboża do Gdańska.

Stara fotografia rynku w Dobrzyniu z początku XX wieku

Przerwanie rozwoju miasta i jego ruinę spowodowała wojna polsko-szwedzka (1626 – 1629). W 1661 r. Dobrzyń stracił prawa miejskie. W wymienionym roku istniały tu tylko 43 domy, w tym 7 wójtostwa i 6 klasztoru franciszkańskiego. Wyludnione miasto stało się ośrodkiem rolniczym. W XVII w. Dobrzyń nad Wisłą i Nieszawa były największymi miastami na Ziemi Dobrzyńskiej. W latach 1793/1794 w Dobrzyniu było 114 rzemieślników i 27 kupców i kramarzy.

Po II rozbiórce Polski Ziemia Dobrzyńska znalazła się w obrębie Prus Południowych. W 1789 r. Ignacy Działyński dokonał ponownej lokacji Dobrzynia zamieniając urząd wójtowski na burmistrzowski. W latach 1807-1815 omawiany obszar należał do Księstwa Warszawskiego a po Kongresie Wiedeńskim został włączony do Królestwa Polskiego.

Po odzyskaniu niepodległości w 1918 r. Ziemia Dobrzyńska znalazła się w obrębie województwa warszawskiego. W wyniku przeprowadzonej wówczas reformy administracyjnej Dobrzyń nad Wisłą mianowany został gminą miejską w powiecie lipnowskim. W następnej kolejności ziemie te znalazły się w obrębie województwa

poznańskiego, od 1945 r. województwa bydgoskiego, od 1975 r. w obrębie województwa wrocławskiego, a od 1999 r. w granicach województwa kujawsko-pomorskiego.

6.3 ZABYTKI NIERUCHOME

Na terenie Gminy Dobrzyń nad Wisłą znajduje się wiele przykładów architektury sakralnej oraz pałacowej, które są cennymi, ciekawymi i wartymi poznania obiektami. Szczególną uwagę warto zwrócić na większość kościołów ze względu na ich oryginalny styl architektoniczny, historię oraz zabytkowe wyposażenie, jak i również na założenia parkowo-pałacowe w Dyblinie czy Płomianach. Teren Gminy jest bogaty w znaleziska archeologiczne, których większość prezentowana jest w lokalnym muzeum, część z nich pochodzi z terenu Góry Zamkowej

Do najbardziej znaczących zabytków z terenu Gminy Dobrzyń nad Wisłą można zaliczyć takie obiekty jak:

Kościół parafialny p.w. Podwyższenia Krzyża Św. w Grochowalsku

Kościół parafialny w Grochowalsku zbudowany w 1784 roku. Do roku 1875 stał w miejscu, gdzie obecnie zlokalizowany jest cmentarz. Został przesunięty w centralne miejsce wsi, w którym obecnie się znajduje. Kościół jest drewniany o konstrukcji zrębowej, wzniesiony z bali modrzewiowych. Ołtarz główny zdobią zabytkowe obrazy, między innymi malowidło przedstawiające św. Jana Nepomucena (XVIII wiek), malowana na desce Koronacja Matki Bożej (XVIII wiek), a także Ucieczka z Egiptu (XIX wiek).

Kościół parafialny p.w. św. Marii Magdaleny w Mokowie

Kościół parafialny p.w. św. Marii Magdaleny w Mokowie wybudowany został w 1938 roku. W kościele znajduje się piękny obraz Matki Boskiej Nieustającej Pomocy,

tu zwanej Matką Boską Mokowską Łaskami Słynącą. Koronowany przez papieża Leona XIII, posiada regencyjne sukienki z XVIII wieku oraz liczne wotywa. W tle znajduje się wypisany minuskułą renesansową tekst "Bogurodzicy". Świątynia posiada charakterystyczną ambonę w postaci łodzi, przepiękne witraże oraz drewniane zdobienia nawy głównej z herbem Ziemi Dobrzyńskiej - wizerunkiem króla Władysława Łokietka.

Wnętrze kościoła parafialnego w Mokowie

Kościół parafialny p.w. Wniebowzięcia NMP w Dobrzyniu nad Wisłą

Kościół parafialny p.w. Wniebowzięcia NMP w Dobrzyniu nad Wisłą został wzniesiony w latach 1279-1316. Budynek posiada trójboczne, zamknięte prezbiterium, nawę prostokątną z kaplicą. Wnętrze kościoła jest utrzymane w stylu barokowym, fasada zachodnia zaś w neoromańskim. Wyposażenie świątyni przywiezione zostało z Zakrocymia, z kościoła św. Wawrzyńca. W kaplicy bocznej znajduje się ołtarz z

obrazem św. Walentego z nieistniejącego już kościoła przy ulicy Płockiej. W kościele pofranciszkańskim znajduje się tablica upamiętniająca 500-lecie obrony Zamku Dobrzyńskiego przed Krzyżakami. Bogatą historię mają też organy, wyprodukowane w fabryce Dominika Biernackiego w Dobrzyniu nad Wisłą.

Góra Zamkowa w Dobrzyniu nad Wisłą

Góra Zamkowa to wczesnośredniowieczne grodzisko wznoszące się na wysokości 96 m n.p.m. Z jej szczytu rozciąga się przepiękny widok na Zalew Włocławski, który w tym miejscu osiąga swoją największą szerokość (3 km) oraz na całą okolicę. Znajdował się tu zamek kasztelana dobrzyńskiego, a wcześniej siedziba Braci Dobrzyńskich. O ile na Górze Zamkowej nigdy nie zbudowano w pełni murowanej warowni obronnej, o tyle o znaczeniu tej fortecy świadczyły liczne zapisy o toczących się o nią walkach. Ostatecznie zamek został zniszczony przez Krzyżaków w 1409 roku, a o jej bogatej historii świadczy postawiony tu metalowy krzyż.

Dwór w Chalinie

Dwór w Chalinie został zbudowany w 1825 roku przez właściciela majątku Chalin Sylwestra Chełmickiego. Budynek był początkowo drewniany, w stylu klasycyzmu wiejskiego. Dworek został wyremontowany w roku 1947 oraz po częściowym spaleniu w latach 1949-1950. W tym czasie przebudowano wnętrze oraz dodano na osi frontu kolumnowy ganek, a z tyłu półkolisty taras. W otoczeniu zachował się częściowo dawny park dworski, malowniczo położony, oddzielony od wschodu aleją dojazdową od budynków, a od zachodu brzegiem Jeziora Chalińskiego, które stanowi obecnie akwen rekreacyjny.

Dwór w Dyblinie

Dwór w Dyblinie został zbudowany w pierwszej połowie XIX wieku w stylu późnoklasycystycznym. Położony jest w centralnym punkcie założenia dworsko-parkowego, które zajmuje powierzchnię 11 ha. Klasycystyczna forma zachowała się w

postaci reprezentacyjnej fasady północnej z czterema kolumnami jońskimi z trójkątnym frontonem. Kolumnada frontonu sytuowana jest na osi, którą stanowi wydłużona aleja dojazdowa w zwartym szpalerze drzew.

Elewacja frontowa dworu w Dyblinie

Dwór w Płomianach

Miejscowość Płomiany leży 4 km na północ od Dobrzynia nad Wisłą. Znajduje się tu dwór z XIX wieku, murowany z cegły w stylu klasycystycznym z frontem zwróconym ku zachodowi. Wraz z dworem powstał też park o bogatym drzewostanie liściastym i iglastym. W otoczeniu dworu istniały zabudowania folwarczne: czworaki, obory, stajnie, chlewnie, kuźnia, suszarnie i spichlerz. W chwili obecnej oprócz głównego budynku dworu przetrwał jedynie ten ostatni.

Kapliczki Ziemi Dobrzyńskiej

Nieodłącznym elementem krajobrazu Gminy Dobrzyń nad Wisłą, jak i całej Ziemi Dobrzyńskiej są przydrożne kapliczki. Tradycje wznoszenia kapliczek i krzyży przydrożnych w Polsce sięgają średniowiecza, a od XVII wieku, pod wpływem kontrreformacji, ich wznoszenie stało się powszechne. Zaliczane są do obiektów małej architektury, ale dzieje ziem polskich sprawiły, że stały się one nie tylko miejscami kultu, ale również emblematami polskości. Na terenie Gminy Dobrzyń nad Wisłą zlokalizowano ich ponad 70, o różnych formach architektonicznych, począwszy od zwykłych krzyży, a kończąc na bogato zdobionych figurkach i kapliczkach. W procesie odnawiania tych obiektów aktywnie biorą udział mieszkańcy, dzięki czemu większość z nich jest zachowana w bardzo dobrym stanie, a teren z nimi sąsiadujący jest zazwyczaj zadbany.

Figura Matki Boskiej w Leniach Wielkich

6.4 ZABYTKI RUCHOME

Na mocy art. 3 pkt. 3 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, zabytkiem ruchomym jest rzecz ruchoma, jej część lub zespół rzeczy ruchomych, będące dziełem człowieka lub związane z jego działalnością i stanowiące świadectwo minionej epoki bądź zdarzenia, których zachowanie leży w interesie społecznym ze względu na posiadaną wartość historyczną, artystyczną lub naukową.

Zabytek ruchomy jest wpisywany do rejestru na podstawie decyzji wydanej przez wojewódzkiego konserwatora zabytków na wniosek właściciela tego zabytku (art. 10 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami). Wojewódzki konserwator zabytków może wydać z urzędu decyzję o wpisie zabytku ruchomego do rejestru w przypadku uzasadnionej obawy zniszczenia, uszkodzenia lub nielegalnego wywiezienia zabytku za granicę albo wywiezienia za granicę zabytku o wyjątkowej wartości historycznej, artystycznej lub naukowej. Do rejestru nie wpisuje się zabytku wpisanego do inwentarza muzeum lub wchodzącego w skład narodowego zasobu bibliotecznego (art. 11 ustawy z dnia 23 lipca 2003r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami).

Na terenie Gminy Dobrzyń nad Wisłą do szczególnie wartościowych obiektów należą wyposażenia kościołów (szczególnie kościoła parafialnego w Mokowie), a także kapliczek przydrożnych. Część zabytków znajduje się w zbiorach Muzeum Dobrzyńskiego.

6.5 ZABYTKI ARCHEOLOGICZNE

Stanowiska archeologiczne są ważnym elementem krajobrazu kulturowego i stanowią podstawę wiedzy o najdawniejszych dziejach okolic Dobrzynia nad Wisłą. Środowisko kulturowe Gminy zawiera zewidencjonowane stanowiska archeologiczne datowane od epoki pradziejowej do epoki nowożytnej. Stanowiska ewidencjonowano

w ramach Archeologicznego Zdjęcia Polski. Ewidencja stanowisk archeologicznych nie jest jednak zbiorem zamkniętym i nie można wykluczyć, że w wyniku dalszej weryfikacji lub prowadzonych prac ziemnych uda się zidentyfikować nowe ślady osadnicze.

6.6 ZASOBY MUZEALNE

Muzeum Dobrzyńskie działa od 1997 roku początkowo pod nazwą "Sala Historii Dobrzynia i Okolic". Powstało w celu kultywowania tradycji dobrzyńskich, krzewienia lokalnej kultury i sztuki oraz poznawania historii regionu. W muzeum gromadzone są eksponaty archeologiczne z dobrzyńskich wykopalisk, dawne dokumenty, fotografie, przedmioty codziennego użytku oraz wszelkie pamiątki przeszłości mówiące o historii naszego miasta oraz życiu mieszkańców.

Zbiory tworzą głównie przedmioty należące do osób prywatnych oraz członków Klubu Miłośników Ziemi Dobrzyńskiej PTTK Dobrzyń nad Wisłą, który zajmuje się prowadzeniem muzeum. Placówkę udało się pobudzić do życia dzięki przychylności Urzędu Miasta i Gminy oraz Rady Miejskiej w Dobrzyniu nad Wisłą, która wykazując zrozumienie inicjatywy członków klubu, przekazała środki na remont oraz zakupu niezbędnego wyposażenia

6.7 ELEMENTY DZIEDZICTWA NIEMATERIALNEGO

UNESCO definiuje dziedzictwo niematerialne jako zwyczaje, przekaz ustny, wiedzę i umiejętności, które są uznane za część własnego dziedzictwa przez daną wspólnotę, grupę lub jednostki. Ten rodzaj dziedzictwa jest przekazywany z pokolenia na pokolenie i ustawicznie odtwarzany przez wspólnoty i grupy w relacji z ich środowiskiem, historią i stosunkiem do przyrody. Jest to pojęcie trudno definiowalne w stosunku do konkretnych wytworów kultury, jednak jego waga dla lokalnej

społeczności jest ogromna, gdyż jest ono źródłem poczucia tożsamości i kulturowej ciągłości.

Dziedzictwo niematerialne obejmuje takie przejawy zachowań kulturowych i ich wytworów jak: tradycje i przekazy ustne (w tym język jako narzędzie przekazu), spektakle i widowiska, zwyczaje, obyczaje i obchody świąteczne, wiedzę o wszechświecie i przyrodzie oraz związane z nią praktyki, umiejętności związane z tradycyjnym rzemiosłem itp.

Elementem dziedzictwa niematerialnego w Gminie Dobrzyń nad Wisłą jest herb miasta Dobrzynia nad Wisłą. Herbem Miasta i Gminy Dobrzyń nad Wisłą jest baszta forteczna barwy białej zakończona dachem ciemnozielonym, ze złotymi inicjałami DB po bokach umieszczona na czerwonej tarczy herbowej. Wizerunek herbowy znany jest z czternastowiecznej miejskiej pieczęci. Barwy Gminy określa jej flaga w kolorach: niebiesko - złoto - zielonym.

W Gminie Dobrzyń nad Wisłą pielęgnowane są też wspomnienia dotyczące znanych postaci pochodzących z tego terenu. Zaliczyć do nich można astronoma Mariana Kowalskiego (patrona miejscowej Astro-Bazy), księdza Leonarda Lipkę - założyciela Ochotniczej Straży Pożarnej w Dobrzyniu, jezuitę Adama Kochańskiego - królewskiego bibliotekarza i pedagoga, patrona Nagrody Dobrzyńskiej, a także Lecha Wałęsę, laureata pokojowej nagrody Nobla, urodzonego w Chalinie - jego imieniem nazwano tamtejsze publiczne gimnazjum.

Na terenie Gminy przetrwały też liczne legendy i podania. Najbardziej znana, legendarna postać to Nawojka, rzekomo córka burmistrza Dobrzynia nad Wisłą, uchodząca za pierwszą polską studentkę, a zarazem nauczycielkę. Legenda dobrzyńska głosi, iż Nawojka w 1407 r. uciekła po kryjomu z Dobrzynia w dniu planowanego dnia jej ślubu. Kiedy w 1417 roku po trzech latach studiów przygotowywała się do złożenia końcowych egzaminów bakalarskich, została zdemaskowana przez syna wójta z Gniezna, rozpoczynającego w tym czasie naukę w Akademii Krakowskiej. Według innej wersji Nawojka zachorowała i lekarz, który ją badał, ujawnił mistyfikację. Istnieje też wersja głosząca, iż Nawojka została zdemaskowana podczas polewania się wodą podczas Lanego Poniedziałku. Nawojkę postawiono przed sądem biskupim. Stosu uniknęła dzięki znakomitym świadectwom nauki i moralności wystawionym przez profesorów. Zaraz potem poszła do zakonu, a po latach została ksienią klasztoru.

Do form dziedzictwa niematerialnego możemy także zaliczyć charakterystyczne dla okolicy elementy nazewnictwa miejscowości. Nazwy miejscowe są najstarszymi i najtrwalszymi pomnikami dziejowymi, a zarazem dziedzictwem językowym. Na terenie Gminy spotkać można miejscowości o ciekawych nazwach, takie jak np. Paryż, Szpiegowo, Strachoń, Kochoń czy też Lenie Wielkie. Charakterystyczne dla regionu toponimy związane były głównie z procesami osadniczymi, stąd obecność w nazwach członów „Rumunki” czy też „Holendry”, pochodzących od historycznych form zasiedlenia terenu (a nie od narodowości). Zwłaszcza Rumunki, czyli osady zakładane po wyciętych lasach, najczęściej przez kolonistów niemieckich, są właściwe wyłącznie dla terenów Ziemi Dobrzyńskiej lub jej najbliższych okolic. Sama nazwa Dobrzynia (bądź pierwotnej jego formy Dobrzeń) pochodzi prawdopodobnie od imienia złożonego typu Dobrogost lub Dobrosław, ewentualnie od wyrazu pospolitego, apelatywu „dobry”.

Wykaz obiektów wpisanych do Rejestru Zabytków z terenu Gminy Dobrzyń nad Wisłą:

DOBRZYŃ N/WISŁA	BACHORZEWO		<ul style="list-style-type: none"> ▪ Dwór ▪ Zespół parkowo-dworski 	14.08.1984 12.05.1987	A/1496
	CHALIN		Zespół dworski : <ul style="list-style-type: none"> ▪ Dwór ▪ Park ▪ Rządówka Wraz z terenem w granicach wyznaczonych w dokumentacji parkowej, stanowiącej integralną część decyzji	11.05.1987	A/1249
	DOBRZYŃ N/WISŁA- MIASTO	ul. Franciszkańska	Kościół oo. Franciszkanów, ob. parafialny p.w. Wniebowzięcia NMP	17.02.1981	A/440
			Cmentarz parafialny rzym.-kat.	20.09.1994	A/670
	DYBLIN		Zespół dworski	11.05.1987	A/1489
	GROCHOWALSK		Kościół parafialny p.w. Podwyższenia Krzyża Św.	15.11.1982	A/433
			Zespół dworski	11.05.1987	A/1491
	KAMENICA		Park dworski	11.05.1987	A/1305
	KROJCZYN		Zespół dworski	11.05.1987	A/1213
	LENIE WIELKIE		Zespół dworski	11.05.1987	A/1386
	MOKOWO		<ul style="list-style-type: none"> ▪ Cmentarz parafialny rzym.-kat. ▪ Otaczający mur z bramą 	16.08.1996	A/1295
	PŁOMIANY		Zespół dworski	11.05.1987	A/1490

Wykaz cennych obiektów dziedzictwa kulturowego, wpisanych do Gminnej Ewidencji Zabytków oraz wykaz stanowisk archeologicznych znajduje się w załącznikach

7. OCENA STANU DZIEDZICTWA KULTUROWEGO GMINY - ANALIZA SWOT

Dla potrzeb lepszej diagnozy stanu istniejącego w zakresie ochrony dziedzictwa kulturowego oraz w celu sformowania priorytetów działań władz samorządowych opracowano analizę słabych i mocnych stron Gminy Dobrzyń nad Wisłą.

ANALIZA SWOT

MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
<ul style="list-style-type: none">• Atrakcyjne położenie Gminy, sprzyjające rozwojowi turystyki• Bardzo atrakcyjny krajobraz Gminy• Bogactwo rzek i jezior, bliskość Wisły poprzez Zalew Włocławski• Zachowane elementy krajobrazu kulturowego w postaci założeń dworsko-parkowych• Zachowane obiekty sakralne oraz nekropolie o wysokiej wartości kulturowej• Charakterystyczna dla regionu duża liczba kapliczek i krzyży przydrożnych• Utrzymanie w dobrym stanie większości obiektów sakralnych oraz obiektów użyteczności publicznej	<ul style="list-style-type: none">• Niekorzystne położenie Gminy względem miasta powiatowego Lipna, a także na obrzeżach województwa kujawsko-pomorskiego• Brak dostępności kolejowej• Niezbyt dobrze rozwinięta komunikacja publiczna• Zaniedbania w zakresie stanu technicznego wielu obiektów wpisanych do gminnej ewidencji zabytków• Niewielkie zrozumienie społeczne dla problematyki ochrony zabytków i dziedzictwa kulturowego• Samowole budowlane oraz niewłaściwie prowadzone remonty obiektów zabytkowych, powodujące utratę

- Dobre pokrycie Gminy siecią szlaków turystycznych
- Duża ilość folderów i ulotek promujących region i jego atuty
- Dobre warunki dla rozwoju agroturystyki oraz rekreacji, w tym w obiektach zabytkowych
- Drogowa dostępność komunikacyjna miasta oraz Gminy
- Bliskość ważnego ośrodka miejskiego - Włocławka
- Korzystna lokalizacja siedziby Gminy, w centrum obszaru Gminy, co wiąże się z jej dobrą dostępnością
- Czystość środowiska
- Wykorzystywanie funduszy unijnych przez władze Gminy
- Zainteresowanie historią i kulturą regionu wśród władz Gminy
- Aktywna działalność lokalnych organizacji pozarządowych, a także stowarzyszeń
- Aktywna obecność Towarzystwa Przyjaciół Ziemi Dobrzyńskiej
- Funkcjonujące Muzeum Ziemi Dobrzyńskiej
- Aktywna działalność mieszkańców Gminy w zakresie odnawiania krzyży i kapliczek przydrożnych

- walorów zabytkowych
- Niezbyt duże środki w budżecie Gminy na wsparcie działań z zakresu ochrony dziedzictwa kulturowego
- Niewielka popularyzacja wiedzy z zakresu ochrony zabytków i dziedzictwa kulturowego
- Niepełne wykorzystanie walorów turystycznych Gminy
- Brak środków na prowadzenie dokładnych badań archeologicznych, architektonicznych i historycznych
- Zła sytuacja finansowa wielu właścicieli obiektów zabytkowych
- Brak działań dotyczących rozwijania tożsamości regionalnej w ofercie edukacyjnej szkół
- Niewielka liczba miejsc noclegowych dla potencjalnych turystów

SZANSE

ZAGROŻENIA

- Zwiększenie środków budżetowych Gminy na działania związane z ochroną zabytków
- Pozyskiwanie wsparcia finansowego z wielu źródeł (w tym unijnych) na prace konserwatorskie zabytków
- Wykorzystanie nadwiślańskiego położenia
- Wzrost inwestycji związanych z rozwojem terenów nadrzecznych
- Szersza promocja walorów kulturowych i przyrodniczych Gminy, przyciągająca

- Degradacja krajobrazu kulturowego poprzez wprowadzanie elementów nowej zabudowy nie nawiązujących do charakteru regionu
- Zmiany w układach ruralistycznych oraz urbanistycznych, związane z nową zabudową
- Niewłaściwe działanie inwestycyjne lub ich brak, przyczyniające się do dalszej degradacji obiektów zabytkowych
- Brak komunikacji na linii właściciele –

turystów

- Wzrastająca świadomość mieszkańców w zakresie poprawy estetyki miejscowości
- Wzrost poszanowania dla obiektów posiadających walory historyczne
- Tworzenie nowych projektów i produktów turystycznych w oparciu o istniejące zasoby
- Opracowanie dokumentów takich jak Strategia Rozwoju Miasta i Gminy, które przyczynią się do poprawy warunków życia ludności i stanu dziedzictwa kulturowego
- Współpraca międzyregionalna oraz międzynarodowa (np. w zakresie dobrych praktyk)
- Korzystanie z dofinansowania na działania rewitalizacyjne (np. w ramach RPO)
- Korzystanie ze wsparcia struktur takich jak np. Krajowa Sieć Obszarów Wiejskich
- Zachowanie tożsamości regionalnej mieszkańców od edukacji szkolnej poprzez festyny, lokalne święta, konkursy itd.
- Powstawanie i dalszy rozwój istniejących organizacji pozarządowych
- Tworzenie systemu informacji turystycznej oraz jednolitej identyfikacji wizualnej obiektów zabytkowych
- Komplementarność z Programem Opieki nad Zabytkami dla Województwa Kujawsko-Pomorskiego

władze samorządowe

- Niewłaściwe stosowanie nowych elementów budowlanych i technologii przy odnawianiu i remontach obiektów zabytkowych
- Niezbyt skuteczna egzekucja prawna w zakresie samowoli budowlanych oraz dewastacji zabytków i środowiska
- Zwiększony ruch turystyczny powodujący degradację środowiska naturalnego
- Zanieczyszczenie środowiska związane ze zwiększoną liczbą pojazdów
- Problemy z identyfikacją miasta Dobrzynia, mylonego często z Golubiem-Dobrzyniem
- Niewłaściwa polityka w zakresie promocji zabytków, wiążąca się np. z nadmierną komercjalizacją
- Zanik tradycji i tożsamości regionalnych
- Niekorzystny wpływ nowych, wielkomiejskich elementów osadniczych na zabudowę
- Częste zmiany prawne w zakresie ochrony dziedzictwa kulturowego
- Niestabilność finansów publicznych i przepisów z nimi związanych
- Klęski żywiołowe i inne zdarzenia losowe
- Akty wandalizmu

8. ZAŁOŻENIA PROGRAMOWE GMINNEGO PROGRAMU OPIEKI NAD ZABYTKAMI GMINY DOBRZYŃ NAD WISŁĄ

Gminny Program Opieki nad Zabytkami Gminy Dobrzyń nad Wisłą formułuje szereg działań samorządu w zakresie opieki nad zabytkami gminnymi. Wyznaczone kierunki i zadania uwzględniają specyfikę dziejów Gminy i charakter jej dziedzictwa kulturowego oraz są zgodne z celami wyznaczonymi w ustawie o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

PROPONOWANE KIERUNKI DZIAŁAŃ GMINY

CEL 1: Ochrona i opieka nad zabytkami oraz ochrona krajobrazu kulturowego poprzez priorytetowe traktowanie obszarów wartościowych kulturowo w kształtowaniu polityki przestrzennej Gminy	
Priorytet:	Działania:
Ścisłe powiązanie zadań służących opiece nad zabytkami ze Strategią Rozwoju Miasta i Gminy, pozostałymi dokumentami strategicznymi oraz polityką przestrzenną Gminy	- aktualizacja poszczególnych dokumentów - dbałość o włączenie ochrony dziedzictwa kulturowego do treści dokumentów
Integrowanie ochrony zabytków i opieki nad zabytkami oraz walorów przyrodniczych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego	- w przypadku uchwalania nowych miejscowych planów zagospodarowania niezbędne jest uwzględnianie postulatów ochrony dziedzictwa kulturowego
Wprowadzenie i egzekwowanie zasad ochrony materialnego dziedzictwa kulturowego w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego	- wprowadzenie jednolitej polityki dotyczącej obiektów zabytkowych - dążenie do zachowania ładu przestrzennego w ramach istniejących jednostek osadniczych

Opracowanie i ewaluacja Lokalnego Programu Rewitalizacji oraz uwzględnianie w nim priorytetów ochrony zabytków	- opracowanie dokumentu ze szczególnym uwzględnieniem walorów kulturowych
--	---

CEL 2: Wykorzystanie zasobów i walorów krajobrazu kulturowego Gminy w rozwoju turystyki.

Priorytet:	Działania:
Wprowadzenie na terenie Gminy zintegrowanego systemu informacji wizualnej dotyczącej zasobu i walorów dziedzictwa kulturowego, w odniesieniu do najcenniejszych przestrzeni (krajobrazów), miejsc (punktów widokowych bądź pamiątkowych), obiektów (parki, cmentarze, budowle, zespoły).	<ul style="list-style-type: none"> - identyfikacja najcenniejszych zabytków - opracowanie jednolitego systemu oznaczeń - odpowiednie wyeksponowanie najcenniejszych zabytków
Włączenie Gminy w międzynarodowe i krajowe programy oraz szlaki turystyczne promujące zabytki	- przy współpracy z gminami sąsiednimi i partnerami z kraju i zagranicy
Opracowanie aktualizacji Strategii Rozwoju Gminy, koordynującej procesy wykorzystania zasobów dziedzictwa kulturowego w promocji i rozwoju turystyki	- opracowanie dokumentu i jego aktualizacja
Opracowanie mapy ukazującej zasoby i walory gminnego krajobrazu kulturowego na tle walorów przyrodniczych i atrakcji turystycznych; udostępnienie mapy w siedzibie Urzędu Gminy i w siedzibach prowadzonych przez niego organów (dom kultury, muzeum, biblioteka publiczna)	

Przygotowanie i druk folderów promujących walory krajobrazowe (zabytkowe i przyrodnicze) terenów Gminy	- wraz z udziałem w targach, konferencjach bądź programach międzygminnych
Inicjowanie, wspieranie i udzielanie pomocy (organizacyjnej, rzeczowej i finansowej) przy tworzeniu nowoczesnych multimedialnych ekspozycji (stałych i czasowych) poświęconych regionalnemu dziedzictwu	- przy wykorzystaniu środków krajowych i unijnych
Współpraca z mediami regionalnymi w zakresie promocji walorów dziedzictwa kulturowego, ze szczególną uwagą zwróconą na problematykę rewitalizacji zabytków.	- w tym działania marketingowe, przyciągające zarówno turystów, jak i inwestorów

CEL 3: Rozszerzenie zasobu i ochrony dziedzictwa kulturowego Gminy	
Priorytet:	Działania:
Wprowadzanie zmian w gminnej ewidencji zabytków w oparciu o aktualizowany wykaz obiektów zabytkowych	- regularna aktualizacja gminnej ewidencji zabytków
Inwentaryzacja obiektów małej architektury, jako świadectwa kulturalnej przeszłości regionu (krzyże, kapliczki przydrożne, miejsca pamięci)	- przeprowadzenie inwentaryzacji terenowej dla poszczególnych typów obiektów -wpisanie najcenniejszych z nich do gminnej ewidencji zabytków
Inwentaryzacja cmentarzy i innych miejsc kultu	- przeprowadzenie dokładnych badań poszczególnych nekropolii
Okresowe przeglądy zabezpieczeń obiektów zabytkowych zgodnie z Gminnym programem ochrony zabytków na wypadek konfliktu zbrojnego i sytuacji kryzysowych	- opracowanie programu ochrony zabytków na wypadek konfliktu zbrojnego i sytuacji kryzysowych - określenie procedur przeciwdziałania zagrożeniom

Współpraca z gminami ościennymi przy realizacji przedsięwzięć z zakresu ochrony dziedzictwa kulturowego	<ul style="list-style-type: none"> - identyfikacja wspólnych celów w Programie Opieki nad Zabytkami - realizacja wspólnych przedsięwzięć promujących najcenniejsze walory regionu
Poprawa dostępności do poszczególnych obiektów zabytkowych	<ul style="list-style-type: none"> - odpowiednie oznakowanie dróg i szlaków - poprawa jakości nawierzchni dróg i szlaków

CEL 4: Bezpośrednie działania na rzecz ratowania obiektów zabytkowych oraz określenie warunków współpracy z właścicielami zabytków, eliminujących sytuacje konfliktowe związane z ich wykorzystaniem	
Priorytet:	Działania:
Podjęcie działań promocyjnych w celu znalezienia użytkowników dla zdegradowanych obiektów zabytkowych na terenie Gminy; prowadzenie na oficjalnej stronie internetowej oferty inwestycyjnej	<ul style="list-style-type: none"> - regularna aktualizacja zawartości strony internetowej - promocja Gminy na zewnątrz
Podejmowanie działań w zakresie ustalenia stanu prawnego nieruchomości zabytkowych opuszczonych przez poprzednich właścicieli (nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym)	
Przekazywanie informacji właścicielom i dysponentom obiektów zabytkowych o możliwościach korzystania z programowych funduszy Wspólnoty Europejskiej na dofinansowanie prac konserwatorskich przy zabytkach	<ul style="list-style-type: none"> - opracowanie broszury przeznaczonej dla właścicieli - wypracowanie systemu zachęt w postaci ulg podatkowych i finansowych
Podjęcie działań zmierzających do uporządkowania zabytkowych nekropolii i małej architektury sakralnej	<ul style="list-style-type: none"> - przeznaczenie środków budżetowych na uporządkowanie nekropolii i kapliczek - finansowanie ze źródeł zewnętrznych

Interwencja władz Gminy przy rażących naruszeniach prawa budowlanego (zwłaszcza w zakresie samowoli budowlanych na obszarach objętych ochroną konserwatorską), przy obiektach zabytkowych oraz ujętych w ewidencji gminnej (zwłaszcza jeśli chodzi o rozbudowy i przebudowy zmieniające bryłę budynków)

- działania we współpracy z Wojewódzkim Urzędem Ochrony Zabytków

CEL 5: Wykorzystanie Zalewu Włocławskiego jako elementu przyciągającego turystów

Priorytet:	Działania:
Podjęcie działań mających na celu uporządkowanie i rewitalizację przestrzeni nad Zalewem Włocławskim	- priorytetowe traktowanie terenu nadrzecznego w dokumentach strategicznych Gminy - promocja Gminy na zewnątrz
Rozszerzenie oferty rekreacji i sportów wodnych, które przyczynią się do wzrostu zainteresowania Gminą	- inwestycje w przystanie wodne oraz infrastrukturę wodną - poprawa dostępności Gminy drogą wodną
Wykorzystywanie wspólnych projektów ze Związkiem Miast Nadwiślańskich	- aktywna działalność Gminy w pracach Związku - wymiana doświadczeń i dobrych praktyk
Zwiększenie atrakcyjności Góry Zamkowej, jako obiektu niezwykle cennego historycznie i archeologicznie	- odpowiednie zagospodarowanie terenu - szersza promocja Góry Zamkowej

CEL 6: Podejmowanie przedsięwzięć umożliwiających tworzenie miejsc pracy związanych z opieką nad zabytkami

Priorytet:	Działania:
Szkolenie osób bezrobotnych w rzemiosłach związanych z tradycyjną sztuką budowlaną w celu reaktywacji na rynku pracy zanikających rzemiosł i zawodów	<ul style="list-style-type: none"> - udział w programach organizowanych przez Urząd Pracy lub dofinansowanych w ramach Programu Kapitał Ludzki - rozwinięcie idei ginących zawodów, typowych dla regionów wiejskich
Współpraca z Powiatowym Urzędem Pracy w zakresie aktywizacji osób bezrobotnych przy bieżących pracach porządkowych i pielęgnacyjnych na terenach objętych ochroną konserwatorską w szczególności na terenie zabytkowych parków, cmentarzy itp.	
Wspieranie rozwoju gospodarstw agroturystycznych w obiektach zabytkowych	<ul style="list-style-type: none"> - informowanie właścicieli o możliwościach dofinansowania
Wspieranie rozwoju regionalnych galerii, izb pamięci, świetlic (np. istniejących izb historycznych, muzeów itp.)	<ul style="list-style-type: none"> - wsparcie dla wydawania publikacji regionalnych - organizacja konkursów wiedzy o regionie itd.
Podnoszenie poziomu wykształcenia pracowników Urzędu Miasta zatrudnionych w sferze ochrony dziedzictwa kulturowego	<ul style="list-style-type: none"> - przeprowadzanie odpowiednich szkoleń
Zachęcanie mieszkańców do społecznych akcji związanych z odnawianiem i rewitalizacją obiektów zabytkowych (zwłaszcza kapliczek przydrożnych)	

CEL 7: Edukacja w zakresie ochrony dziedzictwa kulturowego

Priorytet:	Działania:
Popularyzacja idei społecznego opiekuna zabytków jako przykład społecznego monitorowania stanu obiektów i przestrzeni zabytkowych	- przekazanie części odpowiedzialności za zabytki lokalnej społeczności
Organizacja konkursu dla najlepszego użytkownika obiektu zabytkowego, najładniejszej wsi, gospodarstwa, ogrodu itp.	- ufundowanie nagród dla zwycięzców poszczególnych konkursów
Obejmowanie przez Burmistrza patronatem honorowym działań społecznych, których dochód przeznaczony jest na potrzeby ochrony dziedzictwa kulturowego (zbiórki, akcje społeczne, loterie i inne	- wykorzystanie zebranych środków zgodnie z założeniami Programu Opieki nad Zabytkami
Popularyzacja opieki nad zabytkami poprzez wszelkiego rodzaju konkursy promujące wiedzę na temat dziedzictwa kulturowego oraz warsztaty i pokazy w zakresie tradycyjnych rzemiosł budowlanych	- we współpracy ze szkołami, bibliotekami, regionalistami itd.
Wprowadzenie do systemu edukacji szkolnej i przedszkolnej elementów dotyczących ochrony dziedzictwa kulturowego swojego regionu	- organizacja wyjazdów bądź wycieczek w szczególnie ważne miejsca regionu - prezentacje i wystawy promujące region
Powiększenie zbiorów Muzeum Ziemi Dobrzyńskiej oraz lepsze wyeksponowanie już posiadanych	- zebranie nowych eksponatów - zwiększenie powierzchni wystawowej muzeum

9. INSTRUMENTARIUM REALIZACJI GMINNEGO PROGRAMU OPIEKI NAD ZABYTKAMI

Zadania opisane w Gminnym Programie Opieki nad Zabytkami dla Miasta i Gminy Dobrzyń nad Wisłą powinny być realizowane poprzez wspólne działania władz samorządowych, Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, Powiatowego Urzędu Pracy, właścicieli oraz zarządców obiektów, parafie, organizacje pozarządowe i stowarzyszenia, w ramach posiadanych przez te jednostki kompetencji, praw i obowiązków wynikających z obowiązujących przepisów prawnych.

Ze strony Gminy Dobrzyń nad Wisłą zadania będą wykonywane bądź wspierane przez gminne jednostki organizacyjne (szkoły, przedszkola, gminne placówki kultury – np. biblioteka) oraz wydziały Urzędu Miasta w ramach zadań własnych, poprzez istniejące i planowane instrumenty:

- prawne (np. poprzez uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, wnioskowanie o wpis do rejestru zabytków obiektów o wartościach artystycznych i zabytkowych, prowadzenie gminnej ewidencji zabytków, wykonywanie decyzji administracyjnych, np. wojewódzkiego konserwatora zabytków),
- finansowe (np. udzielanie dotacji na prace remontowe, konserwatorskie i prace budowlane przy zabytkach, środki budżetowe na zadania własne z przeznaczeniem na remonty i modernizacje zabytków będących własnością Gminy, korzystanie z programów uwzględniających dofinansowanie z środków zagranicznych, nagrody, ulgi finansowe),
- społeczne (działania stymulujące np. w zakresie edukacji, promocji, informacji, działań sprzyjających tworzenie miejsc pracy związanych z opieką nad zabytkami oraz rozwojem turystyki),
- kontrolne (m.in. monitoring stanu zagospodarowania przestrzennego oraz stanu zachowania dziedzictwa kulturowego – gminnej ewidencji zabytków),

- koordynacji (m.in. poprzez realizację projektów i programów dotyczących ochrony dziedzictwa kulturowego zapisanych w wojewódzkich, powiatowych i gminnych strategiach, planach rozwoju lokalnego itp., współpraca z gminami sąsiednimi, ośrodkami naukowymi i akademickimi, związkami wyznaniowymi)

10. ZASADY OCENY REALIZACJI GMINNEGO PROGRAMU OPIEKI NAD ZABYTKAMI

Na mocy art.87 ust.1 i ust.5 *Ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami* Gminny Program Opieki nad Zabytkami jest sporządzany na okres 4 lat, co 2 lata wójt (burmistrz, prezydent) sporządza sprawozdanie z jego realizacji, które przedstawia Radzie Gminy (Miasta). Wskazane jest aby sprawozdania z realizacji Programu Opieki nad Zabytkami były przekazywane do wiadomości odpowiedniego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

Sprawozdanie powinno określać poziom realizacji gminnego programu oraz efektywność wykonania planowanych zadań, w tym m.in. poziom (w % bądź liczbach):

- wydatków budżetu Gminy na ochronę i opiekę nad zabytkami,
- wartość finansową wykonanych/dofinansowanych prac remontowo-konserwatorskich przy zabytkach,
- liczba obiektów poddanych tym pracom,
- poziom (w %) objęcia terenu Gminy miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego,

- liczba wniosków o wpis do rejestru zabytków obszarów, obiektów i zespołów zabytkowych,
- liczba utworzonych szlaków turystycznych,
- liczba wydanych wydawnictw, liczba szkoleń, imprez związanych z ochroną dziedzictwa kulturowego itd.
- liczba osób zatrudnionych w agroturystyce i dziedzinach związanych z ochroną zabytków,
- ilość zabytków oznakowanych znakiem błękitnej tarczy.

11. ŹRÓDŁA FINANSOWANIA PROGRAMU OPIEKI NAD ZABYTKAMI

Niniejszy rozdział wskazuje możliwości w zakresie pozyskiwania dodatkowych środków ze źródeł pozabudżetowych. Należy jednak stwierdzić, iż ważne jest, aby gminy również z własnej inicjatywy podjęły próbę wygospodarowania w swoich budżetach środków w rozdziale 92120 - Ochrona zabytków i opieka nad zabytkami.

Jest to o tyle istotne, iż duża część źródeł wewnętrznych wymaga zapewnienia wkładu własnego we współfinansowanych przez nie projektach. Regularne zabezpieczanie środków z budżetu gminy pozwoli na podjęcie powolnych, ale systematycznych kroków w kierunku ratowania kolejnych obiektów dziedzictwa kulturowego.

Podstawową zasadę finansowania zadań z zakresu opieki nad zabytkami określa *Ustawa o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami* z dnia 23 lipca 2003 roku. Zgodnie z zapisami zawartymi w rozdziale 7 w/w Ustawy, obowiązek sprawowania

opieki nad zabytkami, w tym finansowania prac konserwatorskich, restauratorskich i robót budowlanych przy zabytku spoczywa na osobie fizycznej lub jednostce organizacyjnej posiadającej tytuł prawny do zabytku. Dla jednostki samorządu terytorialnego, posiadającej w/w tytuł prawny do obiektu, opieka nad zabytkiem jest jej zadaniem własnym.

Źródła zewnętrznego finansowania można podzielić następująco:

Źródła krajowe:

- dotacje ministra kultury
- programy operacyjne Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego
- promesa Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego
- dotacje wojewódzkiego konserwatora zabytków
- dotacje powiatowe
- dotacje gminne
- dotacje Województwa
- dotacje Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji – Fundusz Kościelny

Źródła zagraniczne:

- źródła unijne w ramach funduszy strukturalnych
- źródła pozaunijne - Mechanizm Norweski i Mechanizm Finansowy EOG

11.1 ŹRÓDŁA KRAJOWE

DOTACJE NA DOFINANSOWANIE PRAC KONSERWATORSKICH, RESTAURATORSKICH LUB ROBÓT BUDOWLANYCH UDZIELANE PRZEZ MINISTRA WŁAŚCIWEGO DS. KULTURY

Zgodnie z artykułem 73 ustawy o ochronie zabytków jednostka samorządu terytorialnego lub inna jednostka organizacyjna, będąca właścicielem bądź

posiadaczem zabytku wpisanego do rejestru albo posiadająca taki zabytek w trwałym zarządzie, może ubiegać się o udzielenie dotacji celowej z budżetu państwa na dofinansowanie prac konserwatorskich, restauratorskich lub robót budowlanych przy tym zabytku. Artykuł 74 mówi, iż dotacji udziela minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego lub wojewódzki konserwator zabytków.

Dotacja może być udzielona w wysokości do 50 % nakładów koniecznych na wykonanie prac konserwatorskich, restauratorskich lub robót budowlanych przy zabytku. W wyjątkowych sytuacjach, gdy zabytek posiada wyjątkową wartość historyczną, artystyczną lub naukową albo wymaga przeprowadzenia złożonych pod względem technologicznym prac konserwatorskich, restauratorskich lub robót budowlanych, dotacja może być udzielona w wysokości do 100 % nakładów koniecznych na wykonanie tych prac lub robót. Także w sytuacji, gdy stan zachowania zabytku wymaga niezwłocznego podjęcia prac konserwatorskich, restauratorskich lub robót budowlanych przy zabytku, dotacja może być również udzielona do wysokości 100 % nakładów koniecznych na wykonanie tych prac lub robót.

Zgodnie z ustawą (art. 76) dotacja może być udzielona przed i po podjęciu prac z zakresu ochrony zabytków, a szczegółowe rozwiązania przewidują zwrot:

- nakładów koniecznych na wykonanie prac konserwatorskich, restauratorskich lub robót budowlanych przy zabytku wpisanym do rejestru, ustalonych na podstawie kosztorysu zatwierdzonego przez wojewódzkiego konserwatora zabytków, które zostaną przeprowadzone w roku złożenia przez wnioskodawcę wniosku o udzielenie dotacji lub w roku następującym po roku złożenia tego wniosku;
- nakładów koniecznych na wykonanie prac konserwatorskich, restauratorskich lub robót budowlanych przy zabytku wpisanym do rejestru, które zostały przeprowadzone w okresie trzech lat poprzedzających rok złożenia przez wnioskodawcę wniosku o udzielenie dotacji.

Art. 77 precyzuje zakres prac konserwatorskich, restauratorskich i robót budowlanych na jakie może być przyznana dotacja i jednocześnie stanowi syntetyczną listę działań

podejmowanych w ramach ochrony zabytków i opieki nad nim. Nakładami, o których mowa w ustawie są:

- sporządzenie ekspertyz technicznych i konserwatorskich,
- przeprowadzenie badań archeologicznych, konserwatorskich lub architektonicznych,
- wykonanie dokumentacji konserwatorskiej,
- opracowanie programu prac konserwatorskich i restauratorskich,
- wykonanie projektu budowlanego zgodnie z przepisami Prawa budowlanego,
- sporządzenie projektu odtworzenia kompozycji wnętrz,
- zabezpieczenie, zachowanie i utrwalenie substancji zabytku,
- stabilizację konstrukcyjną części składowych zabytku lub ich odtworzenie w zakresie niezbędnym dla zachowania tego zabytku,
- odnowienie lub uzupełnienie tynków i okładzin architektonicznych albo ich całkowite odtworzenie, z uwzględnieniem charakterystycznej dla tego zabytku kolorystyki,
- odtworzenie zniszczonej przynależności zabytku, jeżeli odtworzenie to nie przekracza 50 % oryginalnej substancji tej przynależności,
- odnowienie lub całkowite odtworzenie okien, w tym ościeżnic i okiennic, zewnętrznych odrzwi i drzwi, więźby dachowej, pokrycia dachowego, rynien i rur spustowych,
- modernizację instalacji elektrycznej w zabytkach drewnianych lub w zabytkach, które posiadają oryginalne, wykonane z drewna części składowe i przynależności,

- wykonanie izolacji przeciwwilgociowej,
- uzupełnianie narysów ziemnych dzieł architektury obronnej oraz zabytków archeologicznych nieruchomości o własnych formach krajobrazowych,
- działania zmierzające do wyeksponowania istniejących, oryginalnych elementów zabytkowego układu parku lub ogrodu,
- zakup materiałów konserwatorskich i budowlanych, niezbędnych do wykonania prac i robót przy zabytkach wpisanych do rejestru, o których mowa w pkt. 7-15,
- zakup i montaż instalacji przeciw włamaniowej oraz przeciwpożarowej i odgromowej.

Szczegółowe warunki i tryb udzielania dotacji celowej na prace konserwatorskie, restauratorskie i roboty budowlane przy zabytku określa w drodze rozporządzenia właściwy minister.

PROGRAMY OPERACYJNE MINISTERSTWA KULTURY I DZIEDZICTWA NARODOWEGO

Ogłaszane decyzją Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego programy operacyjne stanowią podstawę ubiegania się o środki ministerialne na zadania z zakresu kultury realizowane przez jednostki samorządu terytorialnego, instytucje kultury, instytucje filmowe, szkoły i uczelnie artystyczne, organizacje pozarządowe oraz podmioty gospodarcze. Programy operacyjne określają: cele, zadania, typy projektów, alokację finansową, uprawnionych wnioskodawców, tryb naboru i wyboru wniosków, kryteria oceny, zobowiązania wnioskodawców, wskaźniki monitoringu. Przy ocenie wniosków branych jest pod uwagę wiele kryteriów, m.in.: wartość

merytoryczna, zakorzenienie w tradycji, zasadność realizacji projektu, wiarygodność organizatora, efektywność wykorzystania środków. Programy są ogłaszane rokrocznie, z reguły w kilku priorytetach.

Względnie najłatwiej dostępnym, ogólnopolskim źródłem finansowania zabytków, jest Program Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego „Dziedzictwo kulturowe”, Priorytet 1 „Ochrona zabytków”. którego celem jest ochrona i zachowanie materialnego dziedzictwa kulturowego, konserwacja i rewaloryzacja zabytków oraz udostępnianie zabytków na cele publiczne. Dofinansowanie dotyczy zabytków wpisanych do rejestru zabytków. Do priorytetu nie kwalifikują się projekty realizowane przy udziale środków europejskich (np. Regionalnych Programów Operacyjnych). O dofinansowanie mogą starać się osoby fizyczne, jednostki samorządu terytorialnego oraz inne jednostki organizacyjne (np. samorządowe jednostki kultury, kościoły lub związki wyznaniowe, podmioty prowadzące działalność gospodarczą, organizacje pozarządowe, itp.) Wnioskodawcami nie mogą być państwowe instytucje kultury nadzorowane przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego lub współprowadzone przez jednostki samorządu terytorialnego i Ministra, państwowe szkoły i uczelnie wyższe, a także podmioty określone w art. 72 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Skupia się on następujących celach:

- ochrona i zachowanie materialnego dziedzictwa kulturowego;
- konserwacja i rewaloryzacja zabytków;
- udostępnianie zabytków na cele publiczne.

Wnioskodawcy mogą otrzymać dotację na:

- prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków planowane do przeprowadzenia w roku udzielenia dotacji niewymagające wyłonienia wykonawcy na podstawie przepisów o zamówieniach publicznych;

- prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków planowane do przeprowadzenia w roku udzielenia dotacji wymagające wyłonienia wykonawcy na podstawie przepisów o zamówieniach publicznych;
- prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków przeprowadzone w okresie trzech lat poprzedzających rok złożenia wniosku (tzw. refundacja).

Można jeszcze wspomnieć o priorytecie 3 „Kultura ludowa”, którego celem jest wzmocnienie poczucia tożsamości regionalnej, zachowanie i przekaz wartościowych elementów kultury ludowej oraz promowanie działań artystycznych będących twórczym upowszechnianiem elementów sztuki regionalnej.

Dotacje przeznaczone są np. na działania o charakterze edukacyjnym służące przekazywaniu umiejętności i tradycji, szczególnie w formie tzw. „warsztatów tradycyjnych rzemiosł”, „szkół tradycji” i „szkół ginących zawodów” a także działania na rzecz ochrony unikalnych elementów kultury tradycyjnej, szczególnie w zakresie architektury regionalnej oraz dziedzictwa niematerialnego. O dotacje mogą ubiegać się samorządowe instytucje kultury, organizacje pozarządowe, kościoły i związki wyznaniowe i prowadzący działalność gospodarczą w sferze kultury.

PROMESA MINISTRA KULTURY I DZIEDZICTWA NARODOWEGO

Szczególnym rodzajem ministerialnego programu operacyjnego jest Promesa Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Celem programu jest zwiększenie efektywności wykorzystania środków europejskich na rzecz rozwoju kultury w tym ochrony i zachowania dziedzictwa kulturowego. Program polega na dofinansowaniu przez Ministra Kultury wkładu własnego do wybranych projektów kulturalnych, realizowanych ze środków europejskich, w tym na zadania z zakresu ochrony

i zachowania dziedzictwa kulturowego. Dofinansowanie dotyczy projektów realizowanych w ramach: Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko 2007-2013, 16 Regionalnych Programów Operacyjnych 2007-2013, Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka, Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki, Programu Rozwój Obszarów Wiejskich 2007-2013, Programów Europejskiej Współpracy Terytorialnej, Programu Kultura 2007-2013. Uprawnionymi do pozyskania dotacji są jednostki samorządu terytorialnego oraz państwowe i samorządowe instytucje kultury i filmowe, kościoły lub związki wyznaniowe, archiwa państwowe, organizacje pozarządowe ze sfery kultury, organizacje pozarządowe i niepubliczne szkoły artystyczne I i II stopnia oraz uczelnie artystyczne. Promesa MKiDN może pokrywać maksymalnie 85 % wkładu krajowego (własnego) wnioskodawcy. W szczególnych przypadkach Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego może zdecydować o pokryciu więcej niż 85 % wkładu krajowego lub nawet odstąpić od wymogu posiadania tego wkładu.

Warto wspomnieć także o innych programach realizowanych przez Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego, a mianowicie:

- „Infrastruktura kultury” - Celem programu jest poprawa warunków funkcjonowania instytucji i obiektów kultury; przedmiotem dofinansowania mogą być remonty, roboty budowlane, przebudowa (modernizacja) nieruchomości na cele działalności kulturalnej i edukacyjnej w zakresie kultury, również przygotowanie dokumentacji technicznej niezbędnej do prowadzenia inwestycji.
- Program Wieloletni KULTURA+ - Celem realizowanego w latach 2011-2015 Programu jest poprawa dostępu do kultury oraz uczestnictwa w życiu kulturalnym na terenach wiejskich i wiejsko-miejskich, poprzez modernizację i budowę infrastruktury bibliotecznej oraz digitalizację zasobów polskich muzeów, bibliotek i archiwów.

DOTACJE NA DOFINANSOWANIE PRAC KONSERWATORSKICH, RESTAURATORSKICH LUB ROBÓT BUDOWLANYCH UDZIELANE PRZEZ WOJEWÓDZKIEGO KONSERWATORA ZABYTKÓW

1. Cel rozdziału środków:

Poprawa stanu zachowania zabytków poprzez:

- a) ochronę i zachowanie materialnego dziedzictwa kulturowego;
- b) konserwację i rewaloryzację zabytków;
- c) udostępnianie zabytków na cele publiczne.

2. Rodzaje kwalifikujących się zadań: prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków (projekty realizowane bez udziału środków europejskich):

- a) planowane do przeprowadzenia w roku udzielenia dotacji, niewymagające wyłonienia wykonawcy na podstawie przepisów o zamówieniach publicznych;
- b) planowane do przeprowadzenia w roku udzielenia dotacji, wymagające wyłonienia wykonawcy na podstawie przepisów o zamówieniach publicznych;
- c) przeprowadzone w okresie trzech lat poprzedzających rok złożenia wniosku (tzw. re-fundacja).

3. Uprawnieni wnioskodawcy:

- a) osoby fizyczne, jednostki samorządu terytorialnego lub inne jednostki organizacyjne posiadające tytuł prawny do zabytku wynikający z prawa własności, użytkowania wieczystego, trwałego zarządu, ograniczonego prawa rzeczowego albo stosunku zobowiązaniowego;
- b) z wnioskiem o udzielenie dofinansowania, o którym mowa w pkt 2 lit. c, może wystąpić wnioskodawca, którego działalność nie jest finansowana ze środków

publicznych, po wykonaniu wszystkich prac lub robót określonych w pozwoleniu wydanym przez wojewódzkiego konserwatora zabytków.

Wnioskodawcami nie mogą być: państwowe instytucje kultury nadzorowane przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego lub współprowadzone przez jednostki samorządu terytorialnego i Ministra Edukacji Narodowej, państwowe szkoły i uczelnie wyższe, a także podmioty określone w art. 72 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

4. Koszty kwalifikujące się do dofinansowania:

- a) dofinansowanie prac konserwatorskich, restauratorskich i robót budowlanych może obejmować nakłady konieczne na prace lub roboty określone w art. 77 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. nr 162, poz. 1568 ze zm.);
- b) dofinansowanie może być udzielone w wysokości do 50% nakładów koniecznych;
- c) dofinansowanie w wysokości do 100 % może być udzielone jedynie w przypadkach gdy:
 - zabytek posiada wyjątkową wartość historyczną, artystyczną lub naukową, albo wymaga przeprowadzenia złożonych pod względem technologicznym prac lub robót,
 - stan zachowania zabytku wymaga niezwłocznego podjęcia prac lub robót.

Wnioskodawca ubiegający się o kwotę wyższą niż 50% nakładów koniecznych jest zobowiązany do uzasadnienia swojego wniosku. Uzasadnienie winno być poparte dokumentem potwierdzającym spełnienie przez wnioskodawcę przesłanek o których mowa w art. 78 ust. 2 i 3 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (np. kserem karty białej, szczegółowy opis stanu zachowania obiektu sporządzony przez autora programu prac konserwatorskich, ekspertyza techniczna itp.).

DOTACJE WOJEWÓDZKIE

Proces dofinansowania prac konserwatorskich, restauratorskich lub robót budowlanych przy zabytku wpisanym do rejestru, odbywa się zgodnie z art. 81 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz na podstawie odpowiedniej uchwały Sejmiku Województwa w sprawie trybu i zasad przyznawania dotacji celowej na prace konserwatorskie, restauratorskie i roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków, położonym na obszarze województwa.

DOTACJE POWIATOWE

W myśl art. 81. ust. 1. i 2. ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami dotacja na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru może być udzielona przez organ stanowiący powiatu, na zasadach określonych w podjętej przez ten organ uchwale. Dotacja, w zakresie określonym w art. 77, może być udzielona w wysokości do 100 % nakładów koniecznych na wykonanie przez wnioskodawcę prac konserwatorskich, restauratorskich lub robót budowlanych przy zabytku wpisanym do rejestru.

Art. 82. 1. Precyzuje, iż łączna kwota dotacji na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru udzielonych przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, wojewódzkiego konserwatora zabytków bądź organ stanowiący gminy lub powiatu nie może przekraczać wysokości 100% nakładów koniecznych na wykonanie tych prac lub robót.

DOTACJE GMINNE

Zgodnie z art. 81 w/w ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz zgodnie z ustawą z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 1990 r.

nr 16, poz. 95 ze zm.) finansowanie prac konserwatorskich, restauratorskich i robót budowlanych przy zabytkach jest również obowiązkiem jednostki samorządu terytorialnego szczebla gminnego. Dla jednostki samorządu terytorialnego, posiadającej tytuł prawny do obiektu, opieka nad zabytkiem jest ponadto jej zadaniem własnym.

Zasady i tryb postępowania o udzielenie dotacji z budżetu Gminy na prace konserwatorskie, restauratorskie i roboty budowlane przy zabytkach wpisanych do rejestru zabytków określa odpowiednia uchwała, podjęta przez Radę Gminy (Miasta).

DOTACJE MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI - FUNDUSZ KOŚCIELNY

Środki Funduszu Kościelnego, stosownie do art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 20 marca 1950 r. i § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1990 r. w sprawie rozszerzenia celów Funduszu Kościelnego (Dz. U. Nr 61, poz. 354), można przeznaczyć na remonty i konserwację obiektów sakralnych o wartości zabytkowej.

Dotowane będzie tylko wykonanie podstawowych prac zabezpieczających sam obiekt - w szczególności remonty dachów, stropów, ścian i elewacji, osuszanie i odgrzybianie, izolację, remonty i wymianę zużytej stolarki okiennej i drzwiowej, instalacji elektrycznej, odgromowej, przeciwwłamaniowej i przeciwpożarowej itp.

11.2 ŹRÓDŁA ZAGRANICZNE W RAMACH FUNDUSZY STRUKTURALNYCH

REGIONALNY PROGRAM OPERACYJNY WOJEWÓDZTWA KUJAWSKO- POMORSKIEGO NA LATA 2007 - 2013

Formy dofinansowania na projekty związane z tematyką ochrony dziedzictwa kulturowego wskazano w Priorytecie 3: „Rozwój infrastruktury społecznej”, w

działaniu 3.3 „Rozwój infrastruktury kultury”. Celem działania jest Poprawa stanu infrastruktury kultury dla zwiększenia standardu i dostępności świadczonych usług oraz ochrona i zachowanie dziedzictwa kulturowego.

Poprzez wspieranie projektów z zakresu rozwoju infrastruktury kultury nastąpi poprawa stanu technicznego obiektów i zespołów zabytkowych. Wspierane będą inwestycje z zakresu ochrony i zachowania dziedzictwa kulturowego, szczególnie o znaczeniu regionalnym, które obejmie: obiekty i zespoły zabytkowe, w tym pałace i dwory, zespoły parkowo-dworskie, obiekty sakralne, zespoły obronne, zabytki techniki i inne obiekty. Finansowana będzie budowa, rozbudowa lub przebudowa obiektów kultury oraz ich wyposażenie w urządzenia do prowadzenia działalności.

Wsparciem objęte zostanie promowanie kultury. Działanie zapewni również wsparcie zabezpieczenia przeciwpożarowego, przed kradzieżą i zniszczeniem obiektów i zasobów zabytkowych oraz przystosowanie obiektów dla osób niepełnosprawnych.

Do przykładowych projektów inwestycji, które mogą zostać objętych wsparciem należą np.:

1. Budowa, rozbudowa, przebudowa obiektów kultury o znaczeniu regionalnym, wraz z przystosowaniem obiektów kultury dla osób niepełnosprawnych.
2. Inwestycje z zakresu rewaloryzacji, restauracji, renowacji obiektów i zespołów zabytkowych wraz z otoczeniem, nie związanych z mieszkalnictwem.
3. Zakup lub renowacja wyposażenia trwałego do prowadzenia działalności kulturalnej tylko w powiązaniu z projektem z pkt. 1 lub 2.
4. Konserwacja ruchomych obiektów dziedzictwa kulturowego, w tym np. zbiorów muzealnych, archiwaliów, starodruków.
5. Zakup i instalacja systemów zabezpieczeń obiektów i zespołów zabytkowych przed pożarem, kradzieżą i zniszczeniem.
6. Tworzenie kompleksowych systemów informacji w zakresie kultury oraz na rzecz promocji w zakresie kultury.

7. Tworzenie wirtualnych muzeów, galerii, fonotek, filmotek, cyfrowych bibliotek, czytelni.
8. Budowa, rozbudowa, przebudowa lub rewitalizacja, rewaloryzacja, konserwacja, renowacja, restauracja, zachowanie, a także adaptacja powierzchni obiektu lub zespołu obiektów będących przedmiotem realizowanego zadania z przeznaczeniem na działalność komercyjną (np. prowadzenie kawiarni, restauracji, sklepów lub wynajem powierzchni w celach komercyjnych), może zostać uznana za wydatek kwalifikowany pod warunkiem, iż nie przekracza 10% całkowitej użytkowej powierzchni projektu.

Tematykę dofinansowania inwestycji z zakresu dziedzictwa kulturowego porusza również Priorytet 6: „Wsparcie rozwoju turystyki”. W jego ramach wyszczególniono następujące działania:

- Dz. 6.1. Rozwój usług turystycznych w oparciu o zasoby przyrodnicze
- Dz. 6.2. Rozwój usług turystycznych i uzdrowiskowych

Celami osi priorytetowej są:

- ochrona i waloryzacja dziedzictwa przyrodniczego,
- promowanie walorów przyrodniczych obejmujących zadania związane z ochroną, rewaloryzacją oraz udostępnianiem obszarów chronionych (z tytułu ustawy o ochronie przyrody);
- wzrost znaczenia turystyki jako czynnika rozwoju społeczno-gospodarczego województwa poprzez lepsze wykorzystanie walorów przyrodniczych i dziedzictwa kulturowego;
- rozwój infrastruktury turystycznej i uzdrowiskowej szczególnie na obszarach o wysokich walorach przyrodniczych i bogatych zasobach naturalnych;
- wzbogacenie oferty usług turystycznych i poprawa ich jakości, rozwój nowych, zrównoważonych form turystyki;

- wsparcie w zakresie promocji i informacji turystycznej ukierunkowane na kreowanie regionalnych produktów turystycznych.

W ramach osi priorytetowej wspierane będą przedsięwzięcia ukierunkowane na efektywniejsze wykorzystanie zasobów przyrodniczych i dziedzictwa kulturowego, na wzbogacenie i zróżnicowanie oferty i podwyższenie jakości usług turystycznych. Wsparcie w ramach osi priorytetowej dotyczyć będzie zarówno projektów w ramach infrastruktury służącej nieodpłatnie ogółowi społeczeństwa, jak i projektów sektora gospodarki turystycznej.

Wspierane będą przedsięwzięcia zagospodarowania infrastrukturalnego obszarów zalesionych, zwłaszcza podmiejskich, udostępniających je dla wędrówek pieszych, turystyki rowerowej i turystów zmotoryzowanych. Na obszarach pojeziernych wspierane będzie zagospodarowanie dla wypoczynku związanego z użytkowaniem jezior i rzek, projekty budowy i modernizacji infrastruktury przybrzeżnej ogólnie dostępnych ośrodków wypoczynkowych.

W ramach osi priorytetowej wspierany będzie rozwój usług turystycznych. Wsparcie uzyskają projekty inwestycyjne podmiotów sektora szeroko rozumianych usług turystycznych: noclegowych, gastronomicznych, handlowych, rekreacyjno-sportowych, rozrywkowych, informacyjno-recepcyjnych i innych. Wsparcie może uzyskać również infrastruktura związana z żeglugą, umożliwiająca wykorzystanie szczególnie Noteci, Brdy i Wisły dla rozwoju turystyki wodnej.

Projekty z zakresu turystyki realizowane na obszarach wiejskich będą związane z tworzeniem alternatywnych źródeł zatrudnienia. Wspierany będzie rozwój agroturystyki i turystyki wiejskiej.

Wspierane będzie przygotowanie i promocja produktów turystycznych, w szczególności eksponujących oryginalność i unikalność oferty turystycznej regionu. Należy ich upatrywać w ofercie dla turystyki uzdrowiskowej oraz form turystyki wykorzystującej specyficzne zasoby i walory środowiska przyrodniczego. Istotnym uzupełnieniem tych przedsięwzięć powinna być budowa spójnego systemu informacji turystycznej dla skutecznej promocji produktów turystycznych. Przyczyni się to do rozwoju konkurencyjnej gospodarki turystycznej, tworzenia miejsc pracy i kreowania wizerunku atrakcyjnego regionu.

Wsparcie rozwoju usług turystycznych i uzdrowiskowych skierowanych na wykorzystanie zasobów i walorów środowiska przyrodniczego, na podniesienie jakości usług, będzie warunkowane tworzeniem nowych stałych miejsc pracy.

Projekty związane z turystyką, które uzyskają wsparcie w ramach tej osi priorytetowej, będą musiały zaowocować wyraźnymi efektami gospodarczymi. Należy nadać priorytet tym projektom, które przyciągną przede wszystkim turystów spoza regionu i wkomponują się w szersze ramy planu rozwoju turystyki dla regionu.

PROGRAM ROZWOJU OBSZARÓW WIEJSKICH 2007 - 2013

Program jest realizowany na terenie całego kraju. Jego celem jest realizacja działań na rzecz rozwoju obszarów wiejskich w ramach czterech osi priorytetowych. Wszystkie te działania będą współfinansowane z Europejskiego Funduszu Rolnego na Rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich.

W ramach Osi IV Leader, której celem jest m. in. polepszenie zarządzania lokalnymi zasobami i ich waloryzacja, lokalna społeczność wiejska opracowuje lokalną strategię rozwoju i realizuje wynikające z niej innowacyjne projekty łączące zasoby ludzkie, naturalne, kulturowe, historyczne, itp., oraz wiedzę i umiejętności przedstawicieli trzech sektorów: publicznego, gospodarczego i społecznego. W ramach Osi IV w działaniu „Małe projekty” o dofinansowanie mogły ubiegać się projekty mające na celu zachowanie lokalnego dziedzictwa kulturowego i historycznego, w tym przez:

- odbudowę albo odnowienie lub oznakowanie budowli lub obiektów małej architektury wpisanych do rejestru zabytków lub objętych wojewódzką ewidencją zabytków,
- odnowienie dachów lub elewacji zewnętrznych budynków wpisanych do rejestru zabytków lub objętych wojewódzką ewidencją zabytków.

Wysokość uzyskanej pomocy nie może być jednorazowo wyższa niż 25 000 zł, ale łącznie wysokość dofinansowania przypadająca na jednego beneficjenta w całym okresie realizacji programu może wynieść maksymalnie 100 000 zł. Refundacji podlegają koszty kwalifikowalne poniesione przez Beneficjenta w wysokości nie przekraczającej 70% tych kosztów.

Nowością w podejściu Osi 4. Leader jest to, że w ramach małych projektów, wnioskodawcą – beneficjentem może być osoba fizyczna. Oprócz tego wnioski mogą składać także osoby prawne albo jednostki organizacyjne nie posiadające osobowości prawnej, ale którym ustawy przyznają zdolność prawną (Kościół Katolicki i związki wyznaniowe, stowarzyszenia i fundacje).

11.3 ŹRÓDŁA ZAGRANICZNE POZAUNIJNE

MECHANIZM NORWESKI I MECHANIZM FINANSOWY EOG

Środki nowej perspektywy Mechanizmu zostały uruchomione w drugiej połowie 2011 roku. Wzorem poprzedniej perspektywy będzie można ubiegać się o środki w ramach priorytetu poświęconego ochronie kulturowego dziedzictwa europejskiego, a w szczególności na projekty dotyczące:

- rewitalizacji, konserwacji, renowacji, modernizacji i adaptacji na cele kulturalne historycznych obiektów i zespołów zabytkowych wraz z ich otoczeniem, szczególnie realizowane w ramach przyjętych strategii rozwoju produktów turystyki kulturowej,
- rewitalizacji historycznych obszarów miejskich,
- rewitalizacji, konserwacji, renowacji, modernizacji i adaptacji na cele kulturalne zespołów fortyfikacyjnych oraz budowli obronnych,

- rewitalizacji obiektów przemysłowych o wysokiej wartości historycznej na cele kulturalne, w szczególności na muzea nowoczesności,
- renowacji, ochrony i zachowania miejsc pamięci i martyrologii,
- budowy i rozbudowy publicznych i niekomercyjnych instytucji kultury o europejskim znaczeniu,
- budowy, rozbudowy, odbudowy i adaptacji infrastruktury kulturowej w miejscach o symbolicznym znaczeniu dla polskiej kultury,
- kompleksowych programów konserwacji i digitalizacji zabytków ruchomych oraz zabytkowych księgozbiorów, zbiorów piśmienniczych i archiwaliów istotnych dla europejskiego dziedzictwa kulturowego,
- tworzenia systemów zabezpieczeń przed nielegalnym wywozem dzieł sztuki oraz zabezpieczenie zabytków ruchomych i nieruchomych przed kradzieżą i zniszczeniem.

Dofinansowanie może sięgać nawet 90% kosztów kwalifikowanych w zależności od rodzaju beneficjenta.

Uwaga! Wskazane powyżej możliwości wsparcia finansowego mają charakter informacyjny, aktualny na początek roku 2012. W celu znalezienia dokładnych szczegółów oraz odpowiedniej formy dofinansowania na określone zadania należy dotrzeć do dokumentów programowych oraz kryteriów przyznawania dotacji, ponieważ mogą one ulegać zmianom w każdym roku budżetowym.

